

Síra

život Mohameda

Bill Warner

Centrum pro studium politického
islámu

Brno 2015

PŘEHLED

KAPITOLA PRVNÍ

Nejjednodušší způsob, jak se seznámit s islámem je poznat Mohameda. Jeho životopis se nazývá síra a tato kniha je jeho zhuštěnou verzí.

TRIOLOGIE – BIBLE ISLÁMU

Islám je definován slovy Alláha obsaženými v koránu a slovy a činy Mohameda, zvanými sunna.

Sunna se nachází ve dvou sbírkách textů – v síře (život Mohameda) a v hadíthu.

Korán na 91 místech zmiňuje, že slova a činy Mohameda jsou pro lidstvo posvátným vzorem.

Hadíthy neboli tradice jsou krátké příběhy o tom, co Mohamed udělal nebo řekl. Sbíрка hadíthů se také nazývá hadíth. Existuje mnoho sbírek hadíthů, nicméně těmi nejuznávanějšími jsou sbírky od al-Buchářího a Abú Muslima, které jsou použité v této knize.

Trilogie tedy sestává z koránu, síry a hadíthu. Většina lidí si myslí, že korán je biblí islámu. Korán však představuje jen asi 14 % z celé psané doktríny. Tato trilogie je základem islámu stejně jako islámem samotným.

RELATIVNÍ VELIKOST TRIOLOGIE:

Korán: 14 %

Síra: 26%

Hadíth: 60 %

Žádný z textů trilogie nedává smysl sám o sobě; ani jednomu z nich není možné porozumět bez ostatních textů. Korán, síra a hadíth jsou jednolitým celkem, který mluví jedním hlasem. Je-li něco v trilogii, pak je to islám.

KÁFIR

V této knize budeme používat slovo „káfir“, místo běžně užívaného slova „nevěřící“. „Nevěřící“ je neutrální pojem. Korán definuje slovo káfir a nejde o neutrální výraz. Káfir není pouze někdo, kdo nesouhlasí s islámem. Káfir je zlý, odporný, je tou nejnižší formou života. Káfir může být podváděn, nenáviděn, zotročen, mučen, zabíjen, obelháván a klamán. Obvyklé slovo „nevěřící“ tedy neodráží politickou realitu islámu.

Existuje mnoho náboženských jmen po káfiry – polyteisté, modláři, „lid knihy“ (křesťané a Židé), buddhisté, ateisté, agnostici a pohané. Káfir je zahrnuje všechny, protože bez ohledu na to, o jaké náboženství jde, ke všem se může přistupovat stejně. To, co Mohamed říkal a dělal polyteistům, může být činěno jakékoli další skupině káfirů.

Islám věnuje káfirům značnou část energie. Většina koránu (64 %) se věnuje káfirům, téměř celá síra (81 %) se zabývá Mohamedovým bojem s nimi a hadíthy jim věnují 37 % textu. Celá trilogie věnuje káfirům 51 % svého obsahu.

RELATIVNÍ VELIKOST TEXTŮ TRILOGIE VĚNOVANÉ KÁFIRŮM:

Trilogie celkem: 51 %

Hadíth: 37 %

Síra: 81 %

Korán: 64 %

Zde je několik odkazů na korán:

Je dovoleno se káfirovi vysmívat:

Korán 83:34 *Dnes však se káfirům posmívají ti, kdož věřili, a na pohovkách ležíce se rozhlížejí. Dostalo se káfirům odměny za to, co činili?*¹

Je dovoleno káfirům setnout hlavu.

Korán 47:4 *A když se na bojišti střetnete s káfiry, stínejte jim hlavy, a až jim způsobíte úplnou porážku, pevně je spoutejte!*

Je dovoleno se proti káfirovi spiknout:

Korán 86:15 *Tito lidé věru strojí úklad (proti Mohamedovi), však já rovněž chystám lest! Jen poshov káfirům a krátký jim popřej odklad!*

Je dovoleno káfira zastrášovat:

Korán 8:12 *A hle, Pán tvůj vnukl andělům: „Jsem s vámi, podpořte tedy ty, kdož uvěřili! Já vrhnu do srdcí káfirů hrůzu a vy jim usekejte hlavy i konečky prstů!“*

Muslim není káfirův přítel:

Korán 3:28 *Necht' si věřící neberou káfiry za přátele místo věřících! Kdo tak učiní, nedostane se mu od Alláha ničeho, leda v případě, že byste se od nich obávali nějaké hrozby. A Alláh vás varuje před sebou samým a u Alláha je cíl konečný.*

Káfir je prokletý:

Korán 33:60 *Prokleti budou (káfíři), kdekoliv se octnou, a budou zajati a Bezohledně zabiti podle zvyklosti Alláhovy vůči těm, kdož již předtím byli. A nenalezneš ve zvyklosti Alláhově změnu žádnou.*

¹ Pozn. překl.: Korán je citován podle nejrozšířenějšího českého překladu Ivana Ahmeda Hrbka z roku 1972. Slovo Bůh je nahrazeno slovem Alláh a slovo nevěřící je nahrazeno slovem káfir. Ostatní změny oproti Hrbkovu překladu se vyskytují pouze tam, kde se česká verze ukazuje jako nepřesná a významně se liší od anglických překladů potvrzených islámskými autoritami jako věrohodné.

KÁFIŘI A LID KNIHY

Muslimové křesťanům a Židům říkají, že jsou výjimeční. Jsou „lid Knihy“ a bratři ve víře Abrahámově. Ale v islámu jsi křesťan tehdy a pouze tehdy, pokud věříš, že Kristus byl muž, který byl prorokem Alláha, žádná nejsvětější Trojice neexistuje, Ježíš nebyl ukřižován, ani znovu vzkříšen, a vrátí se, aby nastolil právo šaría. Abyste byli skutečným Židem, musíte věřit, že Mohamed je posledním v linii židovských proroků.

Tento verš je pozitivní:

Korán 5:77 *Rci: „Lidé Knihy! Nepřehánějte v náboženství svém, mluďte jen pravdu a nenásledujte scestná učení lidí, kteří zbloudili již před vámi a dali zbloudit mnoha jiným – a ti věru zbloudili z cesty rovné!“*

Doktrína islámu je dualistická, takže existuje i opačný pohled. Níže je poslední verš psaný o „lidu Knihy“ (přičemž pozdější verš ruší nebo nahrazuje verš dřívější). Jedná se o konečné slovo. Svolává muslimy, aby zahájili válku proti „lidu Knihy“, který nevěří v náboženství pravdy – islám.

Korán 9:29 *Bojujte proti těm, kdož nevěří v Alláha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal Alláh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma, dokud se nepodrobí a nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.*

Věta „a nezakazují to...“ znamená, že neakceptují právo šaría, věta „dokud se nepodrobí a nedají poplatek“ znamená podřídít se právu šaría. Křesťané a Židé, kteří neakceptují Mohameda jako konečného proroka, jsou káfíři.

Křesťané a Židé jsou pro islám „bezvěrci“ a „lid Knihy“, hinduisty vidí jako polyteisty a pohany. Pojmy bezvěrec, lid Knihy, pohan a polyteista jsou náboženskými pojmy. Pouze slovo „káfír“ ukazuje shodné politické zacházení s křesťany, Židy, hinduisty, buddhisty, animisty, ateisty a humanisty. Co je činěno pohanům, to může být prováděno i s Židy a dalšími káfíry.

Je to jednoduché. Pokud nevěříte, že Mohamed je Alláhovým prorokem, jste káfíři.

V této knize budeme používat slovo „káfír“ místo „nevěřící“, „nemuslim“ či „bezvěrec“. „Nevěřící“ a „nemuslim“ jsou neutrální termíny, zatímco „káfír“ neutrálním slovem není. Je nesmírně předpojaté a bigotní.

TŘI POHLEDY NA ISLÁM

Na islám je možné nahlížet třemi způsoby. Úhel pohledu závisí na tom, jaký je váš vztah k Mohamedovi. Pokud věříte, že Mohamed je Alláhův prorok, pak jste věřící. Pokud tomu nevěříte, jste káfír. Třetí úhel pohledu je pohled dhimmího, káfíra, který se islámu zastává.

Dhimmí nevěří, že Mohamed byl prorokem, ale neřeknou nic, co by se muslimům nelíbilo. Dhimmí nikdy neurážejí islám a odsuzují jakoukoli kritickou analýzu islámu coby zaujatou.

Podívejme se na příklad těchto tří úhlů pohledu:

V Medíně seděl Mohamed vedle své dvanáctileté manželky a celý den sledovali, jak mečem stínají hlavy osmi stům Židů (*Guillaume A., The Life of Muhammad, Oxford University Press, 1982, str. 464*). Byly jim sřaty hlavy, protože řekli, že Mohamed není Alláhův prorok. Muslimové pokládají tato úmrtí za nezbytná, protože popírat Mohamedovo proroctví bylo urážkou islámu a setnutí hlavy je přijatelnou formou trestu uloženou Alláhem.

Káfíři tuto událost vnímají jako důkaz islámského násilí ve jménu džihádu a zlý čin. Nazývají to etnickou čistkou.

Zastánci (dhimmí) říkají, že se jednalo o historickou událost – že všechny kultury mají ve své minulosti násilí a nemělo by docházet k žádnému odsuzování. Ignorují islámské přesvědčení, že sunna, Mohamedova slova a činy, jsou dokonalým vzorem chování nejenom dnes, ale až na věčné časy.

Ignorují skutečnost, že ona minulá událost v podobě dekapitace osmi set židovských mužů je stále považována za přijatelnou a bude tomu tak i v budoucnu. Stačí si připomenout reportéra Daniela Pearla, kterému byla přímo před kamerou uříznuta hlava.

Z různých úhlů pohledu bylo zabití osmi set Židů buďto zlem, dokonalým zbožným činem či pouze další historickou událostí. Můžete si vybrat.

Tato kniha je napsána z úhlu pohledu káfira a je tedy „káfiro-centrická“. Na vše v islámu se tu díváme podle toho, jaký to má dopad na káfiry – nemuslimy. To také znamená, že náboženství tu nehraje velkou roli. Islám jako náboženství zajímá pouze muslima, ale politická stanoviska islámu mají vliv na všechny káfiry.

Všimněte si, že neexistuje správná nebo špatná možnost, pouze různé, navzájem neslučitelné pohledy na věc. Pohledy káfira a muslima nemohou být slučitelné. Obhájci islámu se snaží přijít s nějakým kompromisem, ale je to logicky nemožné.

OBECNÝ RÁMEC

Islám je primárně politickou ideologií. Žádnému činu nebo prohlášení v rámci islámu nemůžeme porozumět, pokud nepochopíme jeho kořeny vycházející z trilogie. Žádná analýza, prohlášení ani názor na islám nejsou úplné, pokud neodkazují na trilogii. Trilogie je základním zdrojem veškeré islámské politiky, diplomacie, historie, filozofie, náboženství a kultury.

SYSTÉM ODKAZŮ

Tato kniha je neobvyklá tím, že plní současně dvě funkce. Je tou nejkratší knihou, jakou si můžete přečíst, abyste poznali skutečného Mohameda. Zároveň je směrodatným životopisem, protože používá referenční čísla, která vám umožňují dohledávat ve zdrojovém textu. Nemusíte si s nimi však dělat starosti. Pokud je budete ignorovat, nic se nestane. Jsou zde pro případ, kdybyste si chtěli ověřit přečtené informace nebo se dozvědět víc. Tady je příklad:

I125 Mohamed učinil rozhodnutí, které by bylo Šalamouna potěšilo...

Písmeno „I“ v rámci čísla „I 125“ nám říká, že jde o citát z Isháka, nejuznávanějšího autora síry. Číslo „125“ je referenční číslo vytištěné na okraji stránky v šířce. (GUILLAUME, A. *The Life of Muhammad*)

Další odkazy v této knize:

M123 je odkaz na stranu v díle W. Muira, *The Life of Mohammed*, AMS

Press, 1975.

Korán 2:123 je odkaz na korán, kapitola 2, verš 123.

[Bucháří 1,3,4] je odkaz na *Sahíh al-Bucháří*, svazek 1., kniha 3., číslo 4.

[Muslim 012,1234] je odkaz na *Sahíh Muslim*, kniha 12., číslo 1234.

T1192 je odkaz na at-Tabarího *History of Prophets and Kings* (Dějiny proroků a králů).

NA ZAČÁTKU

KAPITOLA DRUHÁ

Korán 8:13 *A toto [Alláh zasel hrůzu do srdcí káfirů] je za to, že vzpouzeli se Alláhu a poslu Jeho. A ten, kdo se vzpouzí Alláhu a poslu Jeho... a Alláh je strašný ve svém trestání.*

Mohamed nevytvořil doktrínu islámu jen tak z ničeho, nebo jako pouhé filozofické cvičení. Každý verš či hadíth je reakcí na nějakou událost v Mohamedově životě. Krátce řečeno, vždy existuje kontext, který je popsán v síře, Mohamedově životopisu.

V hadíthech vidíme drobné detaily, ne však celkový obrázek. V koránu zase téměř chybí příběh a je tu velmi málo zmínek o historickém pozadí. Síra nám poskytuje přesvědčivé vykreslení Mohameda a prudkého rozšíření islámu. Pouze síra objasňuje islám a jeho doktrínu z hlediska jejich historického vývoje.

Mohamed začínal jako kazatel a postupně se stal politikem a válečníkem. V roli kazatele získal v průběhu třinácti let pouze 150 následovníků. Poté změnil strategii islámu na politickou. Po deseti letech džihádu, svaté války, se Mohamed stal historicky prvním vládcem celé Arábie a nenechal zde naživu jediného protivníka. Byl to totální politický triumf. Jeho dosažení zabralo devět let úsilí, a na každých šest týdnů připadla průměrně jedna násilná událost.

Síra se zabývá především džihádem. Více než 75 % textu popisuje politický boj, nájezdy, bitvy a loupení. Otroctví a podmanění žen prostřednictvím právního systému jsou produkty džihádu.

Síra dává islámu kontext. Bez síry a hadíthů by žádný islám neexistoval. Bez Mohamedova příběhu je korán nesrozumitelný a postrádá jakýkoliv smysl.

DĚTSTVÍ

Mohamedův otec se jmenoval Abdulláh, což znamená Alláhův otrok. Alláh byl nejvyšším božstvem v rámci mnoha bohů uctívaných v Mekce. Mohamedův otec zemřel v době, kdy matka byla těhotná. Když bylo Mohamedovi pět let, zemřela mu matka a jeho výchovu převzal dědeček. Poté Mohamed osiřel potřebí, když zemřel dědeček, a výchovy se ujal jeho strýc, Abú Tálíb. Všichni

pocházeli z kmene Kurajšovců. Tato stručná fakta jsou vším, co víme o Mohamedově raném dětství.

I115 Mohamedův dědeček zemřel, když bylo Mohamedovi osm let. Následně byl převzat do péče svým strýcem, Abú Tálibem. Strýc ho vzal na obchodní cestu do Sýrie. Ta byla v porovnání s Mekkou velmi odlišným místem – sofistikovanou křesťanskou zemí do značné míry patřící do kosmopolitní kultury Středomoří. Stojí za pozornost, že právě od syrských křesťanů získali Arabové svou abecedu. V době Mohamedova dětství neexistovaly žádné knihy psané v arabštině. Ta sloužila pouze pro psaní poezie a obchodní korespondence.

SŇATEK

I120 Když Mohamed dospěl, najala si ho bohatá vdova Chadídža, jeho vzdálená sestřenice, aby ji zastupoval na obchodních cestách po Sýrii. Mohamed měl pověst člověka s dobrou povahou a smyslem pro obchod. Obchodování mezi Mekkou a Sýrií bylo riskantní a vedení karavany i vyjednávání v Sýrii vyžadovalo um.

I120 Jednou si s sebou Mohamed vzal na obchodní cestu jednoho z Chadídžiných otroků. Když se vrátili, otrok vyprávěl, jak jistý křesťan o Mohamedovi prohlásil, že je předurčen k tomu stát se mocným mužem. Během té samé cesty se Mohamedovi podařilo zdvojnásobit Chadídžiny investice. Chadídža mu navrhla sňatek. Vzali se a měli spolu šest dětí; dva syny, kteří zemřeli v dětství, a čtyři dcery, které se dožily dospělosti.

MEKKA JAKO CENTRUM NÁBOŽENSTVÍ

V Mekce se nacházela kamenná budova ve tvaru krychle zvaná Kába. Kába byla posvátným místem, kde se nacházela vyobrazení mnoha kmenových bohů. Víme o existenci nejméně šesti dalších hranatých kamenných domů nazývaných Kába v jiných městech v Arábii. Nicméně islám trvá na tom, že Kába v Mekce byla postavena Abrahámem, praotcem Židů.

Kába byla středem náboženských rituálů a zároveň komunitním centrem. Jeden z Mohamedových předků, Kusaj, byl pohanským náboženským vůdcem. Rituály zavedené Kusajem zahrnovaly klanění, modlitby a obcházení Káby spojené s modlitbami a pitím z pramene zvaného Zamzam. Součástí jiných obřadů bylo vrhání kamenů na sloupy symbolizující d'ábla. Většina islámských rituálů pochází z domorodých arabských náboženství.

Kameny hrály v náboženstvích Arábie důležitou úlohu. Kába byla postavena z kamene a v jednom rohu byl zasazen důležitý černý kámen. Pravděpodobně se

jednalo o meteorit, který byl složen z více různých hornin. Nebyl velký, jen necelých 20 cm v průměru. Na kámen se sahalo pouze pravou rukou a poutníci ho líbali. Všechny tyto místní rituály byly začleněny do islámu.

Bůh Alláh byl zřejmě mužský bůh měsíce a pravděpodobně byl bohem Kurajšovců, Mohamedova kmene. Každý kmen měl své bohy. Na rozdíl od řeckých a římských bohů nebyli nijak zvlášť hierarchicky rozřazeni.

MEKKA

RANÁ UČENÍ

KAPITOLA TŘETÍ

Korán 4:13 *A toto jsou omezení Alláhova, a kdokoliv poslouchá Alláha a posla Jeho, tomu Alláh dá vstoupit do zahrad, pod nimiž řeky tekou, a v nich nesmrtelný bude – a to úspěch je nesmírný.*

I150 Mohamed měl ve zvyku odcházet na celé měsíce do ústraní, aby mohl o samotě praktikovat náboženství Kurajšovců. Po návratu obcházel Kábu a modlil se.

I152 Ve věku čtyřiceti let začal mít Mohamed vidění a slyšet hlasy. Vize mu byly nejprve zjevovány ve spánku během měsíce ramadánu a byly jasné jako slunce. Mohamed řekl, že k němu anděl Gabriel přišel s popsaným brokátem a poručil mu, aby četl. „Co mám číst?“ Anděl Mohameda sevřel a pravil: „Čti.“ Mohamed znovu řekl: „Co mám číst?“ Anděl jej znovu pevně stiskl a poručil: „Čti!“ A znovu přišla odpověď: „Co mám číst?“

Anděl řekl:

Korán 96:1 *Přednášej ve jménu Pána svého, který stvořil, člověka z kapky přilnavé stvořil!*

Korán 96:3 *Přednášej, vždyť Pán tvůj je nadmíru štědrý, ten, jenž naučil perem, naučil člověka, co ještě neznal.*

T1150 Mohamedova žena Chadídža vyslala muže, aby ho našli a přivedli zpět domů. Vyprávěl jí o svých obavách, že se zbláznil, či stal extatickým básníkem, a obě možnosti v něm vzbuzovali odpor. Poslala ho ke své sestřenici, křesťance. Sestřenice viděla v Mohamedovi proroka.

I154 Chadídža poprosila Mohameda, aby jí dal vědět, až se Gabriel znovu objeví. Když jí řekl, že Gabriel přišel, nechala Mohameda sedět vedle sebe po pravé straně. Zeptala se ho: „Vidíš Gabriela?“ Mohamed přisvědčil. Poté mu řekla, aby se jí posadil na klín a zeptala se ho, zda je Gabriel stále přítomen. Ano. Následně si svlékla šaty a zeptala se, zda tam Gabriel pořád ještě je. Mohamed řekl, že ne. Chadídža pravila: „Raduj se, není to d'ábel, ale anděl.“

PRVNÍ KONVERTITKA

I156 Prvním, kdo přešel na jeho novou víru, byla Mohamedova žena. Od počátku ho povzbuzovala a věřila mu. Věděla, že je čestný, a nemyslela si, že by byl někým ošálen nebo se zbláznil. Brzy na to Mohamed přestal slyšet hlasy a mít vidění, začal být sklíčený a cítil se opuštěn. Poté se vidění začala objevovat znovu.

MODLITBA

I157 Mohamed se začal modlit s novým porozuměním. Nejprve se před každou modlitbou dvakrát poklonil. Později pochopil, že by se měl během modlitby klanět čtyřikrát a na cestách dvakrát.

I158 Když byl později Mohamed na jisté hoře, měl vidění, ve kterém mu Gabriel ukázal, jak provádět rituální očistné mytí před modlitbou. Šel domů a ukázal své ženě Chadídže, že už pochopil, jak vykonávat modlitební obřady, a ona je po něm opakovala.

T1162 Mohamed, jeho žena a synovec Alí se začali modlit u Káby a používali při tom nové rituální mytí a modlení spojené s klaněním. Jeden poutník se jich na tento nový obřad zeptal a bylo mu řečeno, že se jedná o nové náboženství, jehož je Mohamed prorokem.

RANÝ ISLÁM

Mohamed jakožto arabský prorok byl něčím novým. Zdroje domorodých náboženství nebyly známé, jen Židé měli proroky. Arabové teď měli v Mohamedovi svého vlastního samozvaného proroka. Náboženství bylo nazváno islámem, což znamená „podřízení se“. Ti, kdo se k islámu připojili, byli nazýváni muslimy, neboli „těmi, kdo se podřídili“.

I161 Do vzniklého náboženství byl přidán nový prvek. Každého, kdo odmítal Mohamedova zjevení, čekal věčný trest. Islám byl jediným dovoleným náboženstvím.

I166 Muslimové se chodili modlit na periferii Mekky, aby tam mohli být sami. Jednoho dne na ně narazila skupina Kurajšovců, začali se jim vysmívat a vypukla bitka. Saíd, jeden z muslimů, uchoпил velbloudí čelistní kost a uhodil s ní jednoho z Kurajšovců tak, že mu tekla krev. Tento násilný čin se stal první krví prolitou ve jménu islámu.

I167 Když Mohamed poprvé promluvil o svém novém náboženství, nevyvolalo to mezi obyvateli Mekky žádný zájem. Poté Mohamed začal odsuzovat stará náboženství.

I168 Někteří z Kurajšovců šli za Abú Tálibem, Mohamedovým strýcem a ochráncem kmene, a řekli mu: „Tvůj synovec proklel naše bohy, urazil naše náboženství, vysmíval se našemu způsobu života, kritizoval naši civilizaci, útočil na naše ctnosti a řekl, že naši předkové byli nevědomí a žili v omylu. Musíš ho zastavit, anebo nás musíš nechat, abychom ho zastavili. Zbavíme tě jej.“ Abú Tálib jim dal umírněnou odpověď a poslal je pryč.

I169 Kurajšovci pochopili, že Abú Tálib jim nepomůže. Mohamed dál kázal islám a útočil na ně a jejich způsob života. Mekka byla malé město, všichni se navzájem znali. Islám vyvolal ve městě rozkol a rozdělil vládnoucí a kněžský kmen.

I170 Situace se zhoršovala. Brzy byla Mekka plná otevřeného nepřátelství. Hádek přibývalo a začaly být velmi vášnivé. Ve městě se objevil obrovský nesoulad. Kmen začal napadat nové konvertity k islámu, ale Mohamedův strýček Abú Tálib byl respektovaným stařešinou a dokázal je ochránit od skutečné újmy.

Korán poskytuje tak specifické detaily a přímé citace jednotlivých hádek, že pokud byste žili v Mekce té doby, dokázali byste snadno poznat konkrétní osoby.

Korán 111:1 *Zhyňte obě ruce Abú Lahaba [Mohamedův strýc a oponent], a zhynul již i on! A nebylo mu k ničemu jmění jeho ani to, co si vysloužil, však hořet bude v ohni plném plamenů on i žena jeho, jež dříví palivové nosí a již kol hrdla provaz z vláken palmových visí.*

I178 Naštěstí pro Mohameda bylo poselství islámu přitažlivé pro Arabů z Medíny. Vzhledem k tomu, že polovinu jejich obce tvořili Židé, byli medínští Arabové zvyklí na představu jediného boha.

Toto je Mohamedova sunna.

VEŘEJNÁ UČENÍ

KAPITOLA ČTVRTÁ

Korán 3:32 *Rci: „Poslouchejte Alláha a posla Jeho! Jestliže se obrátíte zády... Alláh věru nemá rád káfiry.“*

Zpočátku Mohamed své poselství předával pouze blízkým přátelům a příbuzným. Potom začal kázat veřejně. Korán odsuzuje ty, kdo se přou s Mohamedem, protože argumentovat proti islámu znamená být nepřítelem Alláha. Korán poskytuje přesný záznam argumentů Mohamedových odpůrců.

Mekkánští uvažovali, že pokud by byl autorem koránu vševědoucí bůh, proč by nedoručil celý korán naráz, místo aby ho předával po částech.

Mohamed pokračoval v kázání o soudném dni, ráji a pekle:

Korán 43:68 *„Služebníci Moji, dnes obavy nemějte a nebuďte zarmouceni! Těch, kdož uvěřili v Naše znamení a do vůle Alláhovy byli odevzdáni. Vejděte do ráje, vy i manželky vaše, v radování!“ A budou mezi nimi kolovat zlaté nádoby i poháry a budou mít všeho, po čem duše touží a co očím lahodí; a tam budete nesmrtelní. Toto je ta zahrada, již dali jsme vám v dědictví za to, co konali jste dobrého. A bude v ní pro vás ovoce hojnost a pojídat budete z něho.*

Korán 43:74 *Však hříšníci prodlévají v trestu pekelném nesmrtelní a nedočkají se přerušení, však budou tam v beznaději. My jim neukřivdili, leč oni sami sobě ukřivdili. A budou volat: „Máliku [anděl, který je strážcem pekla], nechť Pán tvůj s námi skončí!“ A odpoví jim: „Zde zůstanete vskutku!“ A věru jsme k vám s pravdou přišli, však mnozí z vás si pravdu ošklivili.*

Korán 43:79 *Že zosnovali nějakou lest? Však my také proti nim zosnujeme léčku! Či se domnívají, že neslyšíme tajemství jejich i skryté rozhovory, Věřu že ano a vyslanci Naši to u nich zapisují!*

I183 Mohamed dál kázal slávu Alláha a bojoval proti Kurajšovcům. Říkal jim, že jejich způsob života je špatný a jejich předkové shoří v pekle. Proklínal jejich bohy, znevažoval jejich náboženství a rozděloval komunitu tak, že štvál členy kmene proti sobě navzájem. Kurajšovcům to připadalo nesnesitelné. Vždycky byli tolerantní, zvyklí na soužití více klanů s mnoha bohy a mnoha

náboženstvími. Další náboženství pro ně neznamenal problém, proč tedy pro Mohameda ano?

DALŠÍ SPORY S MEKKÁNCI

I188, I189 Jiná skupina Mekkánců poslala pro Mohameda, aby se pokusili urovnat onen bolestný rozkol mezi kmeny. Nebyl to první pokus a Mohamed opět odmítnul peníze a moc, které mu nabízeli. Řekl, že se musejí rozhodnout, zda chtějí, anebo nechťejí na onom světě trpět, a že on má jediné řešení. Pokud jej a jeho poselství odmítnou, Alláh s nimi zúčtuje. Jeden z Kurajšovců řekl: „Pokud zastupuješ jediného pravého boha a mluvíš jeho jménem, tak by snad tvůj Alláh mohl pro nás něco udělat.“

„Tato země je vyprahlá. Ať tvůj Alláh sešle k Mekce řeku.“

„Žijeme stísnění s horami hned za zády. Ať tvůj Alláh udělá trochu místa tak, že hory odsune.“

„Ti nejlepší z nás jsou mrtví. Nechť je tvůj Alláh přivede zpět k životu a zejména ať přivede zpět nejlepšího vůdce našeho kmene, Kusaje. Zeptáme se Kusaje, zda mluvíš pravdu, či ne.“

I189 Mohamed odvětil, že byl seslán jako posel, a ne, aby dělal takovouto práci. Mohou jeho sdělení buď přijmout, anebo odmítnout a být vystaveni následné ztrátě. Poté jeden z nich řekl: „Když nevyužiješ svého Alláha, aby pomohl nám, pak ať tvůj Alláh pomůže tobě. Ať sešle anděla, který potvrdí tvou pravost a dokáže nám, že se mýlíme. Když už tu anděl bude, ať ti stvoří zahradu a pěkný dům a zahrne tě zlatem a stříbrem, kolik jen potřebuješ. Pokud toto uděláš, poznáme, že zastupuješ Alláha a my se mýlíme.“ Kurajšovci chtěli jako důkaz zázraky.

I189 Mohamed zázraky nedělal, protože to nebylo úkolem, který mu Alláh uložil.

I189 Jeden z Kurajšovců pak řekl: „Ať tedy na nás v kusech padají nebesa, tak jak tvrdíš, že to tvůj Pán umí učinit. Pokud se to nestane, neuvěříme.“ Mohamed odpověděl, že Alláh to může udělat, pokud si to přeje, anebo to možná neudělá, pokud si to nepřeje.

I189 Oni poté řekli: „Copak tvůj Pán nevěděl, že se tě zeptáme na tyto otázky? V tom případě tě tvůj Pán mohl vybavit lepšími odpověďmi. A mohl ti poradit, co nám povědět, když ti neuvěříme. Doneslo se nám, že ten korán máš od muže z jiného města, který se jmenuje ar-Rahmán. My v ar-Rahmána neuvěříme. Naše svědomí je čisté. Buďto tě musíme zničit, anebo ty musíš zničit nás. Přiveď své anděly a my uvěříme jim.“

I191 Mohamed chodíval ke Kábě a vyprávěl Mekkáncům, jaké strašlivé tresty Alláh v průběhu dějin seslal na jiné lidi, kteří nevěřili svým prorokům. To bylo nyní jedno z jeho stálých témat. Alláh zničil jim podobné, kteří nenaslouchali mužům jako Mohamed.

I206 Někteří z prvních muslimů byli otroci a Mekkánci je pronásledovali, kdykoliv to bylo možné. Šest muslimských otroků vykoupil Abú Bakr, bohatý muž a příznivce islámu, aby zabránil jejich pronásledování.

Toto je Mohamedova sunna.

NESNÁZE

KAPITOLA PÁTÁ

Korán 8:20 *Vy, kteří věříte! Poslouchejte Alláha a posla Jeho a neodvracejte se od něho, zatímco mu nasloucháte! A nebud'te jako ti, kteří říkali 'Slyšeli jsme', ale zatím vůbec neposlouchali.*

I226 Umarova sestra a její manžel se odevzdali islámu, ale Umar ho v té době nenáviděl. Připásal si meč a vyrazil hledat Mohameda. Viděl ho jeden z jeho přátel a řekl mu, že by si nejdřív měl udělat pořádek ve své vlastní rodině. Cožpak Umar nevěděl, že se jeho sestra a její manžel poddali islámu? Vyrazil k nim domů, a když dorazil na místo, uslyšel recitaci verše z koránu. Přihnal se dovnitř a chtěl vědět víc o tom „nesmyslu“, který právě slyšel. Obvinil svou sestru, že je muslimka, a uhodil ji. Když zavzlykala, jeho srdce se obměkčilo. Přečetl si verše koránu a došel k přesvědčení, že Mohamed má pravdu. Šel za Mohamedem a poddal se islámu.

I231 Díky Umarovu obrácení islám zesílil a Mekkánci se rozhodli, že se ho pokusí bojkotovat, aby tak na Mohameda vyvinuli nátlak nenásilnou cestou. Kurajšovci tedy vyvěsili na Kábu upozornění, že žádný Mekkánec by se neměl ženit s muslimskou ženou, ani muslimům prodávat jídlo.

I239 Několik Mekkánců šlo za Mohamedem a navrhli mu: „Zkusíme uctívat, co uctíváte vy. Poté budete uctívat, co uctíváme my. Pokud je to vaše lepší než to naše, pak se budeme podílet na vašich obřadech. A pokud je lepší to naše, můžete se na našich obřadech podílet vy.“

SATANSKÉ VERŠE

T1 192 Mohamed neustále uvažoval o způsobech, jak přesvědčit všechny Mekkánce, aby přijali islám. Napadlo ho, že tři bohové Kurajšovců by mohli být prostředníky Alláha. Mohamed řekl: „Jsou to vznešení jeřábové, kteří létají vysoko, a jejich přimluva je schválena.“ Mekkánci byli potěšeni a šťastní. Když Mohamed vedl tyto modlitby u Káby, účastnili se jich všichni, muslimové i káfíři. Kurajšovci po spojené modlitbě zůstali na místě a poznamenávali, jakou mají radost. Kmen byl v uctívání sjednocen, tak jako před islámem.

Pak Mohamed prohlásil, že byl oklamán Satanem, a že rozdíl mezi islámem a náboženstvím Mekkánců je nepřekonatelný. Mohamedovo prohlášení zhoršilo vztahy mezi islámem a obyvateli Mekky víc, než kdy dřív.

BÁSNÍK SE PODDÁVÁ

I252 Al-Dawsí byl básník, který měl v Arábii dobrou reputaci. Když byl na návštěvě Mekky, zašel do mešity a slyšel Mohamedovo kázání. Líbilo se mu, co slyšel, a následoval Mohameda domů. Nějakou dobu spolu hovořili a al-Dawsí se rozhodl odevzdat se islámu.

I253 Poté vešel do svého domu a řekl své ženě: „Odejdi ode mne, nechci s tebou mít nic společného.“ Žena vykřikla: „Proč?“ Al-Dawsí řekl: „Islám nás rozdělil a já teď následuji Mohameda.“ Žena odvětila: „Pak tvé náboženství je i mým náboženstvím.“ Nato jí dal pokyny jak praktikovat islám.

Korán je neúnavný ve svých napomenutích, s kým by se muslim měl přátelit.

Korán 4:144 *Vy, kteří věříte! Neberte si káfiry za přátele místo věřících! Chcete snad proti sobě dát Alláhu oprávnění zjevné?*

I260 V Mekce žil jeden křesťan, o kterého se Mohamed zajímal. Byl to křesťanský otrok, který provozoval stánek na trhu. Mohamed za ním chodíval a dlouze spolu rozprávěli. Kurajšovci pak tvrdili, že pasáže z koránu pocházejí od onoho křesťanského otroka.

NOČNÍ CESTA

I264 Mohamed vyprávěl, jak se ho jedné noci, když ležel a spal, anděl dotknul nohou. Mohamed se probudil. Vyšli ze dveří a našli tam bílé zvíře, napůl mulu a napůl osla. Nohy zvířete byly okřídlené a mohlo se jedním krokem přesunout až k obzoru. Gabriel Mohameda na bílé zvíře vysadil a vyrazili spolu do Jeruzaléma na místo Chrámu.

I264 U chrámu byli Ježíš, Abrahám, Mojžíš a další proroci. Mohamed je vedl v modlitbě. Gabriel Mohamedovi přinesl dvě misky. Jedna byla naplněna vínem a druhá mlékem. Mohamed si vzal tu s mlékem a vypil ji. To byla správná volba.

I265 Áiša, Mohamedova nejmilejší žena, říkávala, že Mohamed té noci nikdy neopustil postel, jeho duch se však vznášel. Mohamed vyrazil do ulic Mekky, aby vyprávěl příběh své noční cesty. Majitelka domu, kde Mohamed přespával, poslala svou černou otrokyni, aby Mohameda sledovala a zjistila, jak budou Mekkánci na vyprávění reagovat.

I266 Mohamed popisoval, že Abrahám vypadal přesně jako on sám. Mojžíš byl muž s brunátným obličejem, vysoký, hubený, s kudrnatými vlasy. Ježíš měl bledou, narůžovělou kůži s pihami a zplihlé vlasy.

I269 Potom viděl ženy, které visely za prsy. Tyto ženy byly nevěrné svým mužům a porodily jim nemanželské děti. Mohamed vysvětlil, že Alláh nenávidí ženy, které rodí bastardy. Připravují pravé syny o to, co jim náleží, a učí se tajemstvím harému.

I270 Abrahám vzal Mohameda do ráje, kde byla krásná žena s rudými rty. Mohamed se zeptal, komu patří, protože ho velmi přitahovala. Patřila Zaídovi. Po návratu o tom Mohamed Zaídovi pověděl.

I272 Mohamed dál kázal islám a odsuzoval stará arabská náboženství. Někteří z Kurajšovců obhajovali svou kulturu a náboženství a přeli se s ním. Mohamed je nazýval vysmíváči a jednoho z nich proklel: „Ó Alláhu, oslep jej a zabij jeho syna.“

V koránu jsou přímo zaznamenána slova Mohamedových odpůrců.

Korán 41:26 *Káfíři říkají: „Neposlouchejte tento Korán, nýbrž přehlušujte jej mluvením – snad nad ním zvítězíte!“ My však dáme věru okusit káfírům trestu strašného a odměníme je podle skutku jejich nejhoršího. Toto bude odměna nepřátel Alláhových: oheň, v němž příbytek budou mít věčný v odměnu za to, že znamení Naše popírali.*

I272 Jednoho dne stál Mohamed vedle anděla Gabriela, zatímco Kurajšovci vykonávali své náboženské rituály. Byli mezi nimi i jejich vůdcové, kteří obhajovali svou kulturu a náboženství a oponovali Mohamedovi. Když první vůdce procházel kolem Gabriela, anděl mu vhodil do tváře list a oslepil jej. Poté Gabriel způsobil, že se druhému z nich vytvořil otok, což ho zabilo. Třetímu muži Gabriel přivodil smrtící infekci. Posledního muže, který se odvážil neuctívat Alláha, Gabriel zabil mozkovou chorobou.

MOHAMEDŮV PATRON I JEHO ŽENA UMÍRAJÍ

I278 Mohamedův strýc, Abú Tálíb, byl jeho patronem. Když Abú Tálíb onemocněl, někteří z kurajšovských vůdců ho přišli navštívit k lůžku. Řekli mu: „Prosím zprostředkuj mezi Mohamedem a námi dohodu.“

I278 Abú Tálíb si tedy Mohameda k sobě nechal zavolat. „Synovče, tito muži přišli, abys jim něco dal a oni něco dali tobě.“ Mohamed odpověděl: „Stačí, aby řekli jediné slovo, a mohou vládnout Peršanům i Arabům. A musejí přijmout Alláha za svého Pána a zřeknout se svých bohů.“

I278 Mohamed obrátil pozornost ke svému umírajícímu strýci. Požádal ho, aby se stal muslimem, aby se pak za něj v soudný den mohl Mohamed přimluvit. Strýc tak neučinil a zemřel jako káfír.

Abú Tálíb si vzal sirotka Mohameda do svého domu a vychoval jej. Bral Mohameda na obchodní cesty s karavanami do Sýrie a naučil ho umění obchodu. Abú Tálíb byl klanovým náčelníkem, který chránil Mohamedův život, když se mu zbytek Mekky snažil ublížit. Abú Tálíb byl Mohamedovým životem a bezpečím, přesto byl zatracen do pekla.

Po smrti Abú Tálíba čelil Mohamed mnohem většímu tlaku. Dosáhl do bodu, kdy jeden z Kurajšovců hodil po Mohamedovi prach. To bylo to nejhorší, co se přihodilo.

Smrt Mohamedovy ženy Chadídžy neměla žádné politické důsledky, pro Mohameda však znamenala velkou ránu. Přišel o svou hlavní důvěrnici a utěšovatelku.

MANŽELSTVÍ

M113 Přibližně tři měsíce po Chadídžině smrti se Mohamed oženil se Sawdou, vdovou a muslimkou.

M113 Abú Bakr měl dceru, Áišu, které bylo šest let. Krátce po svatbě se Sawdou se Mohamed zasnoubil s Áišou, která se později stala jeho nejoblíbenější ženou. Manželství nemělo být dovršeno pohlavním stykem až do Áišiných devíti let.

[Muslim 031, 5977] Áiša podala zprávu o tom, jak Mohamed řekl: „Viděl jsem tě ve snu tři noci po sobě, kdy tě anděl ke mně přinášel v hedvábné látce a říkal: 'Zde je tvá žena.' A když jsem (látku) z tvé tváře odstranil, hle, byla jsi to ty, a tak jsem řekl: 'Je-li toto od Alláha, nechť to dokoná.'“

I279 Po smrti Abú Tálíba potřeboval Mohamed politické spojení. S jedním sluhou odjeli do padesát mil vzdáleného města Táif. Tam se setkal se třemi bratry, kteří měli politický vliv. Mohamed je vyzval, aby se obrátili na islám, a požádal je o pomoc v jeho boji proti těm, kdo by bránili svá původní náboženství.

Cesta však skončila neúspěchem a vrátili se do Mekky.

POČÁTEK MOCI A DŽIHÁDU V MEDÍNĚ

Medína byla od Mekky vzdálená asi deset dnů cesty, ale Mediňané už od dávných časů jezdili do Mekky na trhy. Medína byla z poloviny židovská a z poloviny arabská. Mezi oběma skupinami existovalo neustálé napětí. Židé pracovali jako rolníci a řemeslníci, byli gramotní a představovali bohatší vrstvu společnosti. Jejich moc se však pomalu vytrácela. Arabové v minulosti na Židy

podnikali nájezdy a loupili jejich majetek. Ti jim to opláceli tvrzením, že jednoho dne přijde prorok, který je povede k vítězství nad Araby. I přes veškeré napětí měli arabský kmen Chazradžů za spojence.

I294 Na příštím trhu v Mekce se ukázalo mnoho nových muslimů z Medíny. V první polovině noci jich asi sedmdesát opustilo karavanu, aby se setkali s Mohamedem. Recitoval z koránu a řekl: „Zvu vás ke spolenectví založenému na tom, že mne budete chránit, jako byste chránili své děti.“ Medíňané složili přísahu. Po přísaze se jeden z nich zeptal, co bude s jejich, nyní zpřetrhanými, vztahy s medínskými Židy. Pokud pomohou Mohamedovi ve zbrani a budou úspěšní, vrátí se Mohamed do Mekky? Mohamed se usmál a pravil: „Nikoli. Krev je krev. A krev, kterou není třeba splatit, je krev, kterou není třeba splatit.“ Krevní msta a její povinnost pro ně byla běžnou věcí. „Budu válčit proti vašim nepřátelům a zachovávat mír s těmi, kdo jej zachovávají s vámi.“

I312 Jedna ze dvou žen, které složily přísahu spolenectví, se jmenovala Nusajbá. Účastnila se bitvy u Jamamy a byla dvanáctkrát raněna.

I299 Jeden z Medíňanů řekl těm, kdo přísahali: „Uvědomujete si, do čeho se pouštíte, když se zavazujete podporovat tohoto muže? Je to válka proti všem. Pokud si myslíte, že když přijdete o svůj majetek a vaši nejlepší bojovníci padnou, vzdáte se Mohameda, pak raději odejděte hned teď. Pokud si však myslíte, že zůstanete své přísaze věrni, i když přijdete o svůj majetek a vaši nejlepší bojovníci padnou, potom jej přijměte, bude vám to užitečné na tomto světě i v ráji.“ Ptali se, co za svůj slib dostanou, a Mohamed jim slíbil ráj. Všichni si potřásli rukou na znamení dohody.

ZPÁTKY V MEDÍNĚ

I304 Po návratu do Medíny muslimové začali své náboženství vyznávat otevřeně. Většina Arabů však stále praktikovala svá starodávná kmenová náboženství. Muslimové znesvěcovali staré svatyně a rituální předměty. Dokonce se vloupávali do domů, odkud kradli rituální předměty a házeli je do latrín. Jednou se stalo, že zabili psa, přivázali jeho tělo k rituálnímu předmětu a vhodili ho do latríny.

PŘISTĚHOVALECTVÍ

I314 Muslimové z Medíny přísahali, že Mohameda budou podporovat ve válce a pomohou muslimům z Mekky. Muslimové z Mekky své město opustili a vydali se do Medíny. Všichni měli být brzy vystaveni zkoušce.

Toto je Mohamedova sunna.

MEDÍNA

BITVA, KTERÁ ZMĚNILA SVĚT

KAPITOLA ŠESTÁ

Korán 64:12 *Bud'te poslušni Alláha a posla; však obrátíte-li se zády... tedy poslu Našemu přísluší jedině hlásání zjevné varování Našeho! Alláh – není božstva kromě Něho – a na Alláha necht' se spoléhají věřící!*

Mohamed byl mezi posledními, kdo odešli z Mekky do Medíny. V Medíně postavil první mešitu. V Medíně nyní byly dvě skupiny muslimů. Rodilí medínští muslimové byli nazýváni „pomocníci“ a nově příchozí „přistěhovalci“.

I335 Alí se do Medíny vydal tři dny po Mohamedovi. Cestou strávil dvě noci v jednom městě. Povšimnul si muže, který každou noc přicházel ke dveřím neprovdané muslimské ženy. Alí se jí na to vyptával. Řekla mu, že muž k ní nosil rituální předměty ukradené káfirům a ona je páčila.

ÚMLUVA

Mohamed sepsal politickou chartu, která obsahovala i principy války. Židé byli v chartě zahrnuti jako spojenci muslimů. Mohamed měl být rozhodcem případných sporů.

MANŽELSTVÍ

M177 Asi sedm měsíců po příchodu do Medíny Mohamed, ve věku padesáti tří let, dovršil své manželství s Áišou, nyní devítiletou. Přestěhovala se z domu svého otce do místa, které se mělo stát obytným areálem sousedícím s mešitou. Vzhledem k jejímu věku jí bylo umožněno vzít si s sebou do harému panenky.

ŽIDÉ

V Mekce Mohamed společnost rozdělil na muslimy a ty, kdo vyznávali původní arabská náboženství. Převzal všechny klasické židovské příběhy, aby

podpořil svá proroctví, a mluvil o Židech v dobrém. V Mekce ovšem nežili téměř žádní Židé a tudíž tu nebyl nikdo, kdo by se s ním mohl rozcházet v názoru.

V Medíně Židé tvořili polovinu obyvatelstva a dávali Mohamedovi najevo svůj nesouhlas. V Medíně se proto Mohamed přel jak se Židy, tak s arabskými káfiry. Ačkoli bylo ve městě jen pár křesťanů, Mohamed měl spory i s nimi. Všichni káfiri byli v Medíně slovně napadáni.

I415 Třináct let poté, co začal kázat, a rok od svého odchodu do Medíny se Mohamed začal připravovat na válku, tak jak mu přikazoval Alláh. Chystal se bojovat se svými nepřáteli – káfiry.

PRVNÍ NÁJEZDY

I416-423 Mohamed vyslal své bojovníky na sedm ozbrojených nájezdů, aby našli karavanu, která mířila do Mekky.

Na osmý pokud džihádisté karavanu našli. Jednoho muže zabili a ostatní zajali. Kořist a zajatce vzali zpět do Medíny. Byl tu však jeden malý problém. K přepadení a zabití došlo během posvátného měsíce míru. Porušili tím arabský kmenový zvyk.

Korán však říkal, že zabití káfira v posvátném měsíci bylo morálním činem. Mekkánci se dopustili přečinu proti Alláhovi tím, že odporovali islámu, zabití tedy bylo oprávněné.

BOJ VE JMÉNU ALLÁHA – BADR

Další mekkánská karavana byla početná. Když se Mekkáncům doneslo, že se muslimové chystají zaútočit, vyslali na její obranu část armády. Mohamed poslal své muže, aby buďto zaútočili na karavanu nebo svedli bitvu s armádou, která ji chránila.

I433 Mohamed a jeho muži se z Medíny vydali vstříc jedné z nejvýznamnějších bitev v historii. Bitvě, která měla jednou provždy změnit svět.

I435 Mohamed byl optimistický. Řekl: „Vidím nepřítele ležet na zemi mrtvého.“ Směřovali k Badru a na noc se utábořili poblíž. Mohamed vyslal několik zvědů ke studni, která se tam nacházela. Našli zde dva otroky s velbloudy nesoucími vodu. Byli si jistí, že jsou z karavany a vzali je s sebou zpět k Mohamedovi. Dva muži je vyslyšeli, zatímco Mohamed se poblíž modlil. Mohamed chtěl vědět, jestli patří ke karavaně Kurajšovců nebo k armádě pod vedením Abú Sufjána. Muži odpověděli, že jsou od Kurajšovců. Během Mohamedovy modlitby začali jeho muži zajaté otroky bít a mučit.

I436 Mohamed řekl svým mužům, že otroci mluvili pravdu, dokud je nezačali bít a mučit. Potom jim lhali, ale byla to lež, kterou muslimové chtěli slyšet. Mohamed se otroků zeptal, jak početná je mekkánská armáda a kdo jí velí. Když mu to pověděli, byl potěšen a řekl svým bojovníkům, že Mekka poslala na porážku své nejlepší muže.

I440-444 Mekkánci se dali na pochod za rozbřesku. Bitva začala.

I445 Vzletlo několik šípů a jeden muslim byl zabit. Mohamed se obrátil ke své armádě: „Při Alláhovi, do ráje vstoupí každý, kdo bude dnes zabit, neboť bojoval s odvahou, postupoval vpřed a neustoupil.“ Jeden z jeho mužů, který právě pojídal datle, řekl: „Chceš říci, že mezi mnou a rájem nestojí nic než být zabit Kurajšovci?“ Odhodil datle stranou, popadnul svůj meč a vydal se do boje. Prání se mu splnilo, později byl zabit.

I452 Pro muslimy, kteří stáli proti přesile, se bitva vyvíjela dobře. Po bitvě jeden džihádista Mohamedovi přinesl hlavu nepřítele, Abú Džahla. Řekl: „Zde je hlava Alláhova nepřítele.“ A hodil ji k Mohamedovým nohám. Prorok řekl: „Pochválen buď Alláh.“

I455 Jak vláčeli těla ke studni, jeden z muslimů uviděl, jak dovnitř vhadují tělo jeho otce. Řekl: „Můj otec byl ctnostný, moudrý, laskavý a kultivovaný člověk. Doufal jsem, že se stane muslimem. Zemřel jako káfir. Peklo bude nyní navěky jeho domovem.“

Před příchodem islámu bylo již od úsvitu času zabíjení příbuzných a soukmenovců zakázáno. S islámem začali ve jménu Alláha a džihádu bratři zabíjet bratry a synové své otce.

I454 Těla Kurajšovců byla vhozena do studny. Alláhův apoštol se nad studnu naklonil a křičel: „Ó, lidé studny, byla pravda, co vám Alláh sliboval?“ Muslimům jeho otázka nešla na rozum. Mohamed jim vysvětlil, že mrtví ho slyší.

I459 Vydali se do Medíny s válečnou kořistí a zajatci, kteří měli být vyměněni za výkupné, kromě jednoho, který se vyjadřoval proti Mohamedovi. Byl předveden před Proroka, aby byl zabit, ale předtím, než meč dopadnul, zeptal se: „Kdo se postará o mou rodinu?“

M230 Prorok odpověděl: „Peklo!“ Když padl k zemi mrtev, Mohamed řekl: „Nevěřil v Alláha, jeho Proroka a jeho Knihu! Děkuji Alláhovi, jenž tě zabil a uspokojil mé oči.“

I481 Po válce, jež skončila vítězstvím, bylo třeba rozdělit válečnou kořist. Jednu pětinu dostal Alláhův prorok.

PŘÍPAD MOHAMEDOVY DCERY

I465 Mezi zajatci byl i Mohamedův zeť, Abú al-Ás, který byl zároveň synovcem Chadídžy, Mohamedovy ženy. Chadídža dokonce Mohameda poprosila, aby pomohl pro jejího synovce najít ženu, a byl to Mohamed, kdo

navrhnul sňatek s jejich dcerou, Zajnáb. To bylo ještě předtím, než se Mohamed stal prorokem, a v té době Chadídže nikdy neodporoval. Když Mohamed odešel do Medíny, snažili se Mekkánci Abú al-Áse přimět k tomu, aby se s Mohamedovou dcerou rozvedl, on však odmítl. Ačkoli sám se muslimem nikdy nestal, Mohamed ho měl rád.

I465 Byl tu však také druhý Mekkánec, Utba, který si vzal za manželku druhou Mohamedovu dceru. Když k němu Mekkánští přišli s tím, aby se s ní rozvedl, Utba souhlasil pod podmínkou, že si bude moci vybrat dvě jiné ženy. Mekkánští to přijali a Utba se s Mohamedovou dcerou rozvedl.

I466 Abú al-Ás byl zajat u Badru. Jeho žena poslala peníze na výkupné a přidala k nim i náhrdelník, který jí v den její svatby dala Chadídža, Mohamedova žena. Když Mohamed náhrdelník uviděl, obměkčilo ho to a požádal ty, kteří Abú al-Áse zajali, aby se výkupného zřekli a vrátili ho jeho dceři. Ti souhlasili.

I467 Mohamed si vymínil, že jeho dceři Zajnáb bude dovoleno přijet ho navštívit. Když se tedy Abú al-Ás vrátil do Mekky, řekl Zajnáb, aby jela do Medíny za Mohamedem. Vypravila se a odjela na velbloudu spolu se svým švagrem. Mekkánští se je rozhodli pronásledovat a po cestě je dostihli. Jeden z nich na Zajnáb namířil své kopí a vyhrožoval jí. Příběh je nejasný, je ale možné, že byla těhotná a z šoku potratila. Švagr vytáhl luk a hrozil, že všechny Mekkánce zabije.

I467 Vůdce Mekkánců ho požádal, aby povolil tětivu a promluvil si s nimi. Řekl mu: „Podívej se, právě jsme byli Mohamedem poníženi a ty teď k němu zcela veřejně bereš jeho dceru. Vrať se zpět do Mekky, počkej, dokud se hněv neuklidní, a potom nenápadně odjeďte.“ A přesně to udělali. Švagr Zajnáb odvedl uprostřed noci.

I469 Později Mohamed vyslal nájezdníky a poručil jim, že pokud najdou některého ze dvou mužů, kteří vyhrožovali jeho dceři, mají je upálit. Po nějaké době jim místo toho řekl, aby je neupalovali, protože to je Alláhův trest. Měli je místo toho pouze zabít.

I470 Zajnáb dál bydlela v Medíně, zatímco Abú al-Ás žil v Mekce. Abú al-Ás byl v čele obchodní expedice do Sýrie. Mohamedovi bojovníci karavanu napadli a zmocnili se všeho zboží. Abú al-Ás mezitím utekl do Medíny a schoval se u Zajnáb. Mohamed souhlasil s tím, že mu nemá být ublíženo, on a Zajnáb spolu ale neměli mít pohlavní styk, protože byla muslimkou.

I470 Potom Mohamed šel za bojovníky, kteří ukořistili majetek Abú al-Áse a požádal je, aby ho vrátili, a oni to udělali. Abú al-Ás pak přijal islám. Jeho manželství se Zajnáb tak bylo opět považováno za právoplatné.

NÁJEZD NA KMEN BANÚ SULAJM

I540-543, T1365 Sedm dnů poté, co se Mohamed vrátil z Badru, proběhly další čtyři ozbrojené nájezdy, ale nedošlo k žádnému kontaktu s nepřítelem, káfiry.

Mohamed vytvořil historicky nevídanou politickou sílu. Spojil náboženství a politiku a díky svému neomezenému mandátu vytvořil trvalou hybnou sílu dějin. Muslimové věří, že mír nenastane, dokud islám nebude vládnout celému světu. Válečná kořist mu zajistí bohatství a strach z Alláha zase posvátnou úctu k Mohamedovi.

[Bucháří 1,7,331] Prorok řekl: *„Obdržel jsem pět věcí, které nebyly dány nikomu jinému přede mnou.*

- 1. Alláh mě nechal zvítězit skrze bázeň, když odstrašuje mé nepřátele na vzdálenost měsíční cesty.*
- 2. Země byla učiněna místem pro mě a mé následovníky jako místo k modlitbě a vykonávání mých rituálů, každý z mých následovníků se proto může modlit, kdekoliv přijde čas modlitby.*
- 3. Válečná kořist byla pro mě učiněna halal (v souladu se zákonem), ačkoli nebyla zákonnou pro nikoho přede mnou.*

[. . .]

Mohamed opustil Mekku jako kazatel a prorok. Vstoupil do Medíny přibližně se 150 muslimskými konvertity. Po roce v Medíně bylo muslimů asi 250 až 300 a většina z nich byla velmi chudá. Po bitvě u Badru se zjevil nový islám. Z Medíny Mohamed vyjížděl jako politik a generál. Islám se stal ozbrojenou politickou silou s náboženskou motivací v podobě džihádu.

Toto je Mohamedova sunna.

ŽIDÉ

KAPITOLA SEDMÁ

Korán 9:63 *Což nevědí, že pro toho, kdo protíví se Alláhu a Jeho poslu, je určen oheň pekelný, v němž bude nesmrtelný? A to je potupa nesmírná!*

V době, kdy Mohamed přišel do Medíny, tvořili asi polovinu města Židé. Byly tam tři židovské kmeny a dva arabské. Téměř nikdo z Židů neměl hebrejská jména. Byli to do určité míry Arabové. Mnoho arabských náboženských praktik zároveň zahrnovalo prvky judaismu. Židé byli zemědělci a obchodníci a žili ve vlastních opevněných čtvrtích. Obecně byli vzdělanější a zámožnější než Arabové.

V době před Mohamedovým příchodem byla mezi některými kmeny zlá krev a zabíjely se mezi sebou. V poslední bitvě mezi sebou bojovaly dva arabské kmeny, ale každý židovský kmen vstoupil do bitvy na straně svých vlastních arabských spojenců. Kromě napětí mezi arabskými kmeny panovalo také napětí mezi Židy a Araby. Mohamed odsuzoval, že byli Židé rozděleni, a také to, že bojovali na různých stranách. Tóra kázala, že by Židé měli být jednotní, a v tom oni selhali.

Všechny tyto spory ve vztazích mezi kmeny byly jedním z důvodů, proč byl Mohamed do Medíny pozván, výsledkem však byla ještě hlubší polarizace. Nový rozkol nastal mezi islámem a částí Arabů a jejich židovských spojenců, kteří islámu vzdorovali.

I351 Někdy v této době vystoupili proti Mohamedovi vůdci Židů. Rabíni mu začali pokládat obtížné otázky. Vyvstaly rozpory a pochybnosti ohledně jeho doktríny. Pro Mohameda však pochybovat o Alláhovi bylo zlem. Dva židovští Arabové se však k Mohamedovi připojili a stali se muslimy. Věřili jeho tvrzení, že je židovským prorokem, který přišel naplnit Tóru.

SKUTEČNOU TÓROU JE KORÁN

Mohamed opakovaně prohlašoval, že Židé a křesťané zfalšovali své svaté texty, aby ukryli skutečnost, že byl v jejich písmech předpovězen. Některé příběhy v koránu se podobají těm z židovských textů, kladou však důraz na jiné

věci. V koránu všechny takovéto příběhy ukazují, jak Alláh zničil kultury, které nenaslouchaly svým poslům. Podle Mohameda byly židovské texty změněny, aby se zakryla skutečnost, že islám je pravým náboženstvím a on je posledním z židovských proroků.

I369 Hříchy Židů jsou tak veliké, že je Alláh proměnil v opice. Oni se však stále nepoučili a odmítají přiznat, že Mohamed je jejich prorok. Znají pravdu velmi dobře, skrývají ji a matou druhé. I když Mohamedovi říkají, že uvěřili, skrývají svůj vzdor.

Korán 2:63 *A když jsme s vámi uzavřeli úmluvu a vztyčili nad vámi horu Sinaj, řekli jsme: „Přidržujte se toho, co jsme vám dali, co nejpevněji a zapamatujte si dobře, co obsahuje – snad budete bohabojní.“ Pak jste se však odvrátili, a kdyby nebylo přízně a milosrdenství Alláhova vůči vám, byli byste již věru mezi těmi, kdož ztrátu utrpěli. Zajisté znali jste ty mezi sebou, kdož sobotu znesvětili a jimž jsme řekli: „Bud’te opicemi opovrženými!“ A učinili jsme je trestem výstražným pro ty, kteří žili předtím i potom, i varováním pro bohabojné.*

I370 Židé pochopili pravdu, kterou hlásal Mohamed, a poté změnilí svá písma, aby nemuseli přiznat, že jsou to oni, kdo se mýlí.

MOHAMED JAKO NÁSLEDOVNÍK ABRAHÁMSKÉ VÍRY

I375 Skupina rabínů přišla za Mohamedem a zeptali se ho: „Proč se chlapec podobá své matce, jestliže sperma pochází od otce?“ Mohamed odpověděl, že mužská tekutina je hustá a bílá a ženská je žlutá a řídká. Dítě se podobá matce, nebo otci, podle toho čí tekutina byla nahoře.

I394 Židé Mohameda požádali, aby vynesl rozsudek nad ženatým mužem a vdanou ženou, kteří se dopustili cizoložství. Mohamed vynesl plnoprávný rozsudek vycházející z Tóry, kterým bylo ukamenování. Židé už ale trest smrti přestali používat a tak byl pár přiveden do mešity, kde je oba ukamenovali. Když muž ucítil první kámen, zakryl ženu svým tělem a zůstali tak, dokud nezemřeli.

[Bucháří 3,41,596; Bucháří 4,51,9; Bucháří 7,63,216; Bucháří 9,83,15; Bucháří 9,83,16; Bucháří 9,83,18; Bucháří 9,83,23]

Během Mohamedova života jistý Žid přepadl dívku, sebral pár stříbrných šperků, které měla na sobě, a rozdrtil jí hlavu mezi dvěma kameny. Příbuzní ji přinesli k Mohamedovi, když už skoro nedýchala a nemohla mluvit. Ptal se jí, kdo ji zabil, a vyjmenovával různé osoby. Dívka pokaždé zakroutila hlavou, až nakonec Mohamed vyslovil jméno jednoho Žida a ona přikývla. Vyslyšali ho potom tak dlouho, až se přiznal. Mohamed poté poručil, že

jeho hlava má být rozdrvena dvěma kameny.

OSUDOVÝ ZVRAT

I381 V Mekce, kde bylo Židů jenom pár, o nich Mohamed mluvil v dobrém. V Medíně bylo Židů mnohem víc a jeho vtahy s nimi byly napjaté. Doposud vedl Mohamed modlitby čelem k Jeruzalému. Nyní se kibla, směr modlitby, změnila na Kábu v Mekce. Několik Židů k němu přišlo a ptali se ho, proč změnil směr modlitby. Říkal přeci, že vyznává Abrahámovo náboženství.

Vzhledem k tomu, že islám je nástupcem judaismu, je Alláh nástupcem Jehovy. Ve skutečnosti Alláh byl židovským bohem a Židé to záměrně zatajili tím, že falšovali své svaté texty. Muslimové věří, že právě proto byli Židé prokleti.

PŘÍPAD ŽIDŮ Z KMENE KAJNUKA

I545 V Medíně byly tři židovské kmeny. Příslušníci kmene Banú Kajnuka byli zlatníci a žili v pevnosti ve své části města. Mohamed tvrdil, že porušili smlouvu, která byla podepsána, když přišel do Medíny. Co přesně provedli není jasné.

I545 Mohamed svolal Židy na jejich tržiště a promluvil k nim: „Ó Židé, střežte se toho, aby na vás Alláh snesl svou pomstu, jako se to stalo Kurajšovcům. Staňte se muslimy. Vy víte, že jsem prorokem, který vám byl seslán. Najdete to ve svých písmech svatých.“

I545 Odpověděli: „Ó Mohamede, zdá se, že nás považuješ za svůj lid. Nebuď blázen. Možná jsi zabil a porazil pár kurajšovských kupců, ale my jsme válečníci a praví muži.“

I546 Později Mohamed začal obléhat čtvrti Židů z kmene Banú Kajnuka. Ani jeden z ostatních dvou židovských kmenů jim nepřišel na pomoc. Nakonec se Židé vzdali a očekávali, že budou povražďeni.

Jeden z jejich starých spojenců však Mohameda přesvědčil, aby je nezabíjel. Mohamed Židy vyhnal a vzal si všechno jejich bohatství a zboží.

NÁJEZD NA AL-KARÁDU

I547 Mohamedovo vítězství u Badru a neustálý džihád přiměl Kurajšovce, aby si našli jinou trasu do Sýrie. Najali si průvodce, aby je na nové cestě doprovázel. Vyzvědači Mohamedovi přinesli zprávu o jejich cestě a Mohamed vyslal družinu, která je měla přepadnout. Karavana nesla velké množství stříbra.

Zastavila se u pramene, kde je muslimové překvapili. Kurajšovcům se sice podařilo uprchnout, Mohamedovi muži však uloupili všechno zboží včetně stříbra. Ukradené zboží bylo doručeno Mohamedovi do Medíny.

ZAVRAŽDĚNÍ ŽIDA AL-AŠRAFA

I548 Když se al-Ašraf, medínský Žid, doslechl, že dva jeho přátelé byli zabiti u Badru, prohlásil, že je lepší být v hrobě než na zemi s Mohamedem. „Nepřítel Alláha“ složil pár básní, ve kterých oplakával ztrátu přátel a útočil na islám.

T1369 Poté al-Ašraf napsal sexuálně laděnou báseň o muslimské ženě.

I551 Když se Mohamed doslechl o al-Ašrafových básních kritizujících jeho politiku, řekl: „Kdo mě zbaví al-Ašrafa?“ Jeden muslim odpověděl: „Zabiju ho pro tebe.“ O několik dnů později Mohamed zjistil, že jeho vrah nedělá nic, dokonce ani nejí a nepije. Nechal si ho zavolat a ptal se ho, co se děje. Muž odpověděl, že si na sebe vzal úkol, který je pro něj příliš těžký. Mohamed mu řekl, že jde o povinnost, kterou by se měl pokusit splnit. Vrah na to: „Ó Apoštole Alláhův, budu však muset říci lež.“ Prorok mu odpověděl: „Řekni, co chceš, jsi v tomto ohledu volný.“

I552 Za pomoci lži se třem muslimům podařilo al-Ašrafa zabít. Když se vrátili k Mohamedovi, zrovna se modlil. Řekli mu, že Alláhova nepřítele zabili. Jejich útok zastrašil všechny Židy. V Medíně nebylo Žida, který by se nebál.

ZABIJTE KAŽDÉHO ŽIDA, KTERÝ SE DOSTANE DO VAŠÍ MOCI

I554 Apoštol Alláhův řekl: „Zabijte každého Žida, který se dostane do vaší moci.“ Když to slyšel Muhajisa, vrhnul se na židovského kupce, který byl jeho obchodním partnerem, a zabil ho. Muhajisův bratr nebyl muslimem a zeptal se ho, jak mohl zabít muže, který byl jeho přítelem a partnerem v mnoha obchodech. Muslim odpověděl, že kdyby ho Mohamed požádal, aby zabil svého bratra, okamžitě by to udělal. Bratr řekl: „Chceš říct, že kdyby ti Mohamed dal za úkol useknout mi hlavu, tak bys to udělal?“ Odpověď zněla: „Ano.“ Starší bratr poté řekl: „Při Alláhovi, náboženství, které tě přiměje udělat tohle, je úžasné.“ A v tu chvíli se rozhodl stát muslimem.

Toto je Mohamedova sunna.

KŘEŠŤANÉ

KAPITOLA OSMÁ

Korán 24:52 *A ti, kdož poslouchají Alláha a posla Jeho a obávají se Alláha a jsou bohabojní, ti zajisté budou úspěšní.*

I404 Dokud v Medíně stále ještě byli nějací křesťané, tak s Mohamedem diskutovali o náboženství. Vedli dlouhé rozpravy o doktríně svaté Trojice a o tom, že Kristus byl synem božím. Mohamed později vyložil verzi křesťanské doktríny podle islámu. Korán detailně popisuje skutečný příběh Ježíše, který je pouze dalším z Alláhových proroků, a křesťanské svaté Trojice: Alláha, Ježíše a Marie.

I406 Nikdo nemá moc jinak než skrze Alláha. Alláh dal proroku Ježíšovi schopnost křísit mrtvé, uzdravovat nemocné, vytvářet ptáky z hlíny a nechat je vzlétnout. Alláh Ježíšovi tyto znaky dal jako znamení, že je prorokem. Alláh však Ježíšovi nedal moc jmenovat krále, ani schopnost měnit noc v den. Tyto chybějící schopnosti jsou znakem toho, že Ježíš byl člověkem a ne součástí svaté Trojice. Pokud by byl synem božím, pak by musel mít všechny tyto schopnosti. Také by nebyl pod nadvládou králů.

MARIE, MATKA JEŽÍŠOVA

I407 Imrán byl otcem Mojžíše, Árona a Marie, matky Ježíše (tato verze historie se liší od křesťanské doktríny. Ježíš se narodil 1 600 let po Mojžíšovi).

Korán 19:16 *A připomeň v Knize také Marii, když vzdálila se od své rodiny do místa východního a spustila závěs mezi sebou a jimi. A poslali jsme k ní ducha Svého [Gabriela] a zjevil se jí v podobě smrtelníka dokonalého. I zvolala: „Utíkám se před tebou k Milosrdnému Alláhovi – kéž i ty ses bál Jeho!“*

Korán 19:19 *Pravil: „Já posel jsem Pána tvého, abych ti daroval chlapce čistého.“*

Korán 19:20 *Pravila: „Jak bych mohla chlapce míti, když se mě nedotkl smrtelník žádný a já nejsem ženou nepočestnou!“*

Korán 19:21 *Odpověď: „Staniž se tak, neb Pán tvůj pravil: 'Toto je pro mne snadné, a věru jej učiníme znamením pro lidi i milosrdenstvím od Nás seslaným, a je to již věcí rozhodnutou!'“ A otěhotněla dítětem a uchýlila se s ním na místo vzdálené. A zastihly ji bolesti poblíže kmene datle palmové a zvolala: „Ach, kéž bych byla raději již dříve zemřela a upadla v zapomenutí úplné!“*

Korán 19:24 *I zavolal na ni zpod jejích nohou: „Nermuť se, vždyť Pán tvůj dal pod tebou téci říčce plynulé, a zatřes kmenem palmy nad sebou a spadnou k tobě datle čerstvé a uzralé! Jez a pij a buď myslí radostné! A až spatříš ze smrtelníků někoho, rci: 'Přislíbila jsem púst Alláhu a nebudu dnes mluvit na člověka žádného!'“*

I407-8 Kristus mluvil v kolébce a poté promlouval k lidem jako dospělý muž. Mluvení z kolébky je známkou toho, že byl prorokem. To bylo dále potvrzeno tím, že přiměl hliněné ptáky létat. Skrze Alláhovu moc Kristus vyléčil slepé i malomocné a vzkřísil mrtvé.

Korán 19:27 *Pak přišla s ním k lidu svému, nesouc jej. I zvolali: „Marie, tys věru provedla věc neslýchanou! Sestro Árónova, otec tvůj nebyl mužem špatným ani matka tvá nebyla nepočestnou!“ A ukázala Marie na chlapce. I pravili: „Jak máme mluvit s někým, kdo ještě v kolébce je děckem?“ A promluvil chlapec: „Já dlužníkem Alláhovým jsem, On dal mi Písmo a učinil mne prorokem. A učinil mne požehnaným, ať kdekoliv dlíti budu, a modlitbu a almužnu; co živ budu, mi poručil a také úctu k matce své; a ani násilníkem, ani bídíkem mne neučinil. A dal, aby mír Alláhův byl se mnou v den, kdy jsem se narodil, i v den, kdy zemřu, i v den, kdy k životu budu zas probuzen.“*

Korán 19:34 *Takový je Ježíš, syn Mariin, podle slova pravdivého, o němž oni [křesťané] pochybují jen! Není Alláha důstojné, aby si bral syna nějakého. Sláva tomu, který, když o věci rozhodne, řekne pouze: „Staniž se!“ a stane se. Alláh jest Pánem mým i vaším, uctívejte Jej tedy, neboť toto jest stezka přímo vedoucí!*

I408 Kristus přichází pouze skrze Alláha. I znamená, že byl prorokem, pocházejí pouze od Alláha. Ježíš nakazuje ostatním, aby uctívali Alláha, ne jej samotného. Když ho však lidé odmítli poslouchat, přišli mu na pomoc s jeho misí učedníci. Učedníci byli služebníky Alláha a stejně jako Kristus to byli muslimové.

I409 Kristus nebyl ukřižován. Když se Židé proti Kristu spikli, zjistili, že Alláh je největší spiklenec ze všech. Vzal si Ježíše k sobě a vyvrátí tvrzení těch, kdo říkají, že byl ukřižován a vzkříšen. V poslední den, v den vzkříšení, dojdou požehnání ti, kdo následují Krista, ale nevěří v jeho božství. Ti, kdo trvají na

tom, že Kristus je Bůh, část svaté Trojice, a odmítají pravou víru, budou potrestáni v pekle.

Toto je Mohamedova sunna.

DÍLČÍ PROHRA DŽIHÁDU

KAPITOLA DEVÁTÁ

Korán 4:14 *Kdo však neposlechne Alláha a posla Jeho a překračuje omezení Jeho, tomu Alláh dá vstoupit do ohně a tam nesmrtelný bude – a pro něj určen je trest zahanbující.*

BITVA U UHUDU

Mekkánci v bitvě u Badru prohráli, dali však dohromady armádu a znovu se pustili do boje s muslimy u Uhudu, poblíž Meíny.

I560 Když Mekkánce uviděli, Mohamed řekl: „Boj nezačne, dokud k tomu nedám povel.“ Mohamed rozmístil padesát lukostřelců, aby chránili týl a křídla. Nesměli se pohnout, měli držet pozice.

I562 Přišel druhý den a bitva měla začít. Mekkánci si tentokrát přivedli své ženy, a to za jediným účelem; aby naléhaly na muže. Muži nechtějí být před ženami za zbabělce. Ženy začaly tlouct do svých tamburín a recitovat poezii:

*Pokud postoupíte, obejmeme vás
a podložíme vás jemnými koberci.
Pokud ustoupíte, opustíme vás
opustíme a už vás nebudeme milovat.*

I557 Mekkánská žena Hind měla černého otroka jménem Vakší, který byl zdatný v zacházení s oštěpem. Hind řekla Vakšimu, že pokud dokáže zabít Hamzu [Hamza zabil Hindina strýce u Badru], dá mu svobodu. Kdykoli Hind cestou do bitvy viděla Vakšího, říkala mu: „No tak, ty otče černoty, naplň svou pomstu i naši.“

I557 Během bitvy Vakší zůstával na okraji bitvy a hledal Hamzu. Hamza bojoval jako lev, zatímco Vakší ho pozoroval. Když Hamza bojoval s jedním z Mekkánců, řekl: „Pojď sem, ty synu obřezávačky poštěváčků.“ Hamza poté zabil muže, jehož matka vykonávala ženskou obřizku [odstranila dívčin klitoris, v Arábii běžný chirurgický zákrok]. Pak Vakší hodil svůj oštěp a zabil Hamzu. Vakší byl nyní svobodný a bitevní pole opustil.

Muslimové prohráli, protože lukostřelci nedrželi své pozice a místo toho běželi do mekkánského tábora krást zboží.

Mekkánci zvítězili, ale nevyužili výhody, kterou měli, a nechali Mohameda uprchnout.

I578 Hind a další ženy procházely bitevním polem a zohavovaly mrtvoly. Hind jim uřezávala uši a nosy, aby z nich udělala náhrdelníky a náramky. Vyjmula Hamzova játra a syrové je žvýkala.

Odměnili jsme vás za Badr

Neustálá válka je násilná

Byla jsem zlomena ztrátou svého otce a bratra

Naplnila jsem svou pomstu

Vakší mne zbavil pálení na mých prsou

Děkuji Vakší

-Hind

I586 Mrtví muslimové byli pohřbeni na bitevním poli. Mohamed řekl: „Doslýchá, že všichni, kdo byli raněni při džihádu, budou Alláhem pozvednuti, a jejich krvácející rány budou vonět jako ten nejlepší parfém.“ Mohamed slyšel, jak ženy pláčou pro své mrtvé, a chtěl, aby plakaly i za Hamzu. Pak se Mohamed cítil lépe.

Muslimové prohráli, protože neuposlechli Mohamedových příkazů. Korán tedy stanovil, že od nynějška musí muslimové Mohameda ve všem poslouchat. Neměli ztrácet odvahu, protože v budoucnosti bude příležitost získat další válečnou kořist.

I606 V koránu bylo řečeno, že úspěch, který zažili káfirové, byl dočasný. Jejich zlo bude narůstat a budou potrestáni. Alláh by věřící nenechal v tomto stavu. Tato zkouška ovšem měla oddělit slabé od silných. Ti, kdo mají majetek, by ho měli vynaložit na džihád.

ATENTÁT JAKO FORMA DŽIHÁDU

M276 Po Uhudu se řada kmenů spojila pod vedením Sufjána ibn Chálida. Mohamed vyslal vraha, aby ho zabil, protože bez jeho vůdcovství by se koalice rozpadla. Vrah, který se jmenoval Abdulláh, se přidal k Sufjánovu vojsku a počkal, dokud s ním nebude o samotě. Zabil Sufjána, uřízl jeho hlavu a vrátil se do Medíny.

M276 Abdulláh pak zamířil přímo k Mohamedovi. Mohamed ho uvítal a zeptal se ho, jak to šlo. Abdulláh Mohamedovi předal hlavu jeho nepřítele. Mohamed byl potěšen a daroval mu svou vycházkovou hůl. Řekl mu: „Toto je

připomínka pro nás dva v den vzkříšení. Jen velmi málo lidí se v onen den bude moci o něco takového opřít.“ Abduláh si ji připevnil k pochvě svého meče.

NÁJEZD NA KMEN MUSTALÍKŮ

I725 Když se k Mohamedovi doneslo, že arabský kmen Mustalíků se mu vzepřel a shromažďuje se, aby proti němu bojoval, vydal se se svou armádou do útoku. Nalezl je u pramene a začala bitva. Islám zvítězil a Mustalíkové se spolu se svými ženami, dětmi a majetkem stali válečnou kořistí a byli rozděleni mezi bojovníky.

I729 Zajatci z kmene Mustalíků byli rozděleni jako kořist. Na jejich hlavy bylo vypsáno výkupné. Pokud nebylo zapláceno, bylo s nimi zacházeno jako s otroky. Byla mezi nimi krásná žena, na kterou byla vypsána vysoká částka. Přišla za Mohamedem a zeptala se ho, zda by nebylo možné její cenu snížit. Mohamed měl lepší nápad. Výkupné zaplatil a krásná žena se stala jeho sedmou manželkou.

I729 Tento sňatek měl vedlejší efekt. Zajatci nyní byli příbuznými Mohamedovy ženy a všichni byli propuštěni bez výkupného.

SMRT BÁSNÍŘKY

I996 Jedna básnířka napsala báseň proti islámu. Mohamed řekl: „Kdo mě zbaví Marwanovy dcery?“ Jeden z jeho následovníků, slepý muž, ho slyšel a tu samou noc šel do ženina domu, aby ji zabil.

M239 Slepý atentátník to dokázal provést potmě, zatímco žena spala. Její ostatní děti spaly v místnosti, ale miminko jí leželo na prsou. Vrah dal pokradmu dítě stranou a vrazil do ní nůž takovou silou, že ji připíchnul k posteli.

I996 Ráno šel k Mohamedovi a pověděl mu o tom. Mohamed řekl: „Pomohl jsi Alláhovi a jeho Prorokovi.“

M239 Mohamed se obrátil k lidem v mešitě a pravil: „Chcete-li vidět muže, který byl nápomocen Alláhovi a jeho Prorokovi, podívejte se sem.“ Omar zvolal: „Cože, slepý Omeir!“ „Ne,“ řekl Mohamed. „Nazývejte ho Omeirem Vidoucím.“

I996 Básnířka měla pět synů. Vrah šel za nimi a vysmíval se jim řečmi: „Zabil jsem bint Marwanovu, ó synové. Postavte se mi, pokud to dokážete; nenechte mě čekat.“ Islám se toho dne stal silným a mnozí lidé se stali muslimy, když to viděli.

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD – ŽIDÉ SE PODROBUJÍ

KAPITOLA DESÁTÁ

Korán 58:20 *Ti, kdož se protiví Alláhu a poslu Jeho, ti budou věru patřit k nejopovrhovanějším A Alláh napsal: „Věru že zvítězím Já i poslové Moji!“ , vždyť Alláh vskutku je silný a mocný.*

ČISTKA

Mohamed napadnul druhý z židovských kmenů v Medíně. Židé nechtěli přiznat, že je skutečným prorokem, a měli za to zaplatit. Mohamed je začal obléhat a spálil jejich plantáže datlových palem. Ostatní Židé jim nepomohli. Uzavřeli dohodu a mohli odejít živí a vzít si s sebou, co unesli.

Vzhledem k tomu, že nedošlo k bitvě a džihádisté nebojovali, dostal všechnu kořit Mohamed.

Vypálení datlových palem bylo porušením arabských kmenových zvyklostí. Korán je však označuje za morální čin proti káfirským Židům.

ZÁKOPOVÁ BITVA

Mekkánci se vydali k Medíně, aby bojovali proti islámu. Mohamed však měl v Mekce zvědy, a proto věděl, že se blíží. Na návrh jednoho muslima, který byl v Persii, si muslimové vykopali obranný příkop.

I677-683 Mohamedovi se podařilo použít své agenty, aby zasel nesváry mezi ty, kdo se proti němu spojili. Obranný příkop Mekkánce frustroval. Počasí bylo špatné a spojenci si navzájem nedůvěřovali. Během obléhání, které trvalo dvacet sedm dní, zahynula jen hrstka mužů. Mekkánci sbalili tábor a odjeli domů. Mohamed zvítězil.

I680 Když armády čelily jedna druhé, Hasan byl v pevnosti. Spatřili Žida, jak pevnost obchází, a Hasan se bál, že najde cestu, jak se dostat dovnitř. Hasanova žena svému muži řekla, aby šel dolů a Žida zabil. Jenže Hasan byl básník, který psal pro Mohameda satiru. Neměl v úmyslu vzít do rukou zbraň a to také své ženě řekl. Žena vzala hůl, šla ven a Žida ubila. Vrátila se zpátky do pevnosti a

poslala Hasana, ať jde tělo svléknout. [Usmrčení bylo aktem džihádu a zabiják měl právo vzít si věci coby kořist.] Hasan však odmítl udělat i to.

ŘEŠENÍ PRO ŽIDY

I684 Toho samého dne v poledne Mohameda navštívil anděl Gabriel. Ptal se, zda je Mohamed s bojem u konce. Gabriel a andělé se chystali napadnout poslední židovský kmen v Medíně. Gabriel řekl: „Alláh ti přikazuje vydat se k Židům. Já tam mám právě namířeno, abych otrásl jejich opevněním.“

Mohamed začal Židy obléhat. Vz dali se a podrobili se soudu Saída, jejich starého spojence.

I688 Židé se rozhodli, že v případě, že se vzdají Mohamedovi, nechají Saída, muslima, jehož považovali za svého přítele, aby nad nimi vynesl rozsudek. Saídův rozsudek byl jednoduchý. Zabít všechny muže, vzít si jejich majetek a ženy a děti jako zajatce. Mohamed řekl: „Vynesl jsi rozsudek Alláhu.“

I690 Zajatce vzali do Medíny, kde na tržišti vykopali příkopy. Během toho dne přišlo o hlavu osm set Židů. Mohamed a jeho dvanáctiletá žena Áiša seděli a pozorovali ten masakr celý den až do konce. Apoštol Alláhu nechal zabít všechny židovské muže.

[Bucháří 5,59,362]

Kmeny Badú Nadir a Banú Kurajza porušily svou mírovou smlouvu s Mohamedem. Ten první z nich vyhnal a se druhými jednal shovívavě, když je nechal, aby setrvali na své půdě v Medíně. Když kmen Banú Kurajza bojoval s Mohamedem podruhé, zabil jejich muže a ženy a děti rozdělil jako otroky mezi muslimy. Těm, kdo přišli za Mohamedem a přijali islám, bylo zaručeno bezpečí. Vyhnal z Medíny všechny Židy.

I691 Pouze jedna židovská žena byla zabita. Seděla s Áišou po celou dobu, kdy byly mužům stínány hlavy, a smála se a mluvila. Potom nějaký hlas zavolal jméno té Židovky a Áiša se jí zeptala, proč ji volají. Židovka řekla, že něco provedla. Odvedli ji pryč a usekli jí hlavu.

I693 Mohamed vzal majetek, ženy a děti Židů a rozdělil je mezi muslimy. Mohamed si sám vzal svou pětinu otroků a poslal jednoho muslima s židovskými otrokyněmi do blízkého města, kde byly prodány jako sexuální otrokyně. Peníze z prodeje otrokyň Mohamed investoval do koní a zbraní.

I693 Mohamed získal ještě jeden podíl z kořisti – nejkrásnější Židovka se stala jeho sexuální otrokyní.

I696-7 V Zákopové bitvě to byl Alláh, kdo tehdy zvítězil. Alláh dává muslimovi sílu a vůli. Ať káfiři udělají cokoli, Alláh bude slavit úspěch. Alláh naprosto schvaluje zabití Židů, zotročení žen a dětí. Bylo správné dát majetek

Židů muslimským bojovníkům. Alláh si nakonec přál, aby se to stalo, a pomohl to učinit.

Korán 33:25 *A odrazil Alláh nevěřící zlobou naplněné, aniž dosáhli něčeho dobrého. A ušetřil Alláh věřícím bojování a Alláh věru je silný, mocný. A vyvedl ty z vlastníků Písma [Židů], kteří jim pomáhali, z pevností jejich a uvrhl do srdcí jejich hrůzu, takže jste jednu skupinu z nich zabili a druhou zajali. A učinil vás dědici jejich země, obydlí, majetků i jedné země, na niž jste dosud nevskočili. A Alláh je všemocný nad každou věcí. [Osm set židovských mužů bylo popraveno, jejich majetek odcizen a ženy a děti zotročeny.]*

ZABITÍ ŽIDA SALAMA

I714-6 Žid jménem Salam pomohl naplánovat a zorganizovat konfederaci kmenů, které napadly Mohameda v Zákopové bitvě. Mohamed poslal pět muslimů, aby zavraždili Salama. Když muži svou práci dokonali, vrátili se za Mohamedem a začali se hádat, kdo vlastně Salama zabil. Mohamed chtěl vidět jejich meče. Prozkoumal je jeden po druhém, a potom ukázal na meč, který byl vražednou zbraní. Měl na sobě ještě zbytky jídla z toho, jak byl vražen do břicha oběti.

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD A PRVNÍ DHIMMÍ

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Korán 4:80 *Kdokoliv je poslušen posla, je poslušen i Alláha, a kdokoliv se obrátí zády... vždyť jsme tě neposlali, abys byl dozorcem nad nimi.*

HUDAJBIJSKÁ SMLOUVA

Mohamed rozhodl, že nastal čas, aby se muslimové vydali na pouť do Mekky a ke Kábě. Mekkánci ale muslimům nedovolili vejít, přestože nebyli ozbrojení a byli oblečení jako poutníci. Mohamed tedy začal s Mekkánci smlouvat.

I747 Sepsali smlouvu, na jejímž základě příštích deset let neměla být žádná válka, ani ozbrojené střety a nikdo nesměl přestoupit na islám bez svolení svého opatrovníka. Výměnou za to směli muslimové příští rok přijít a tři dny zůstat v Mekce, tento rok však nesměli do města vstoupit.

I748 Mnoho muslimů se cítilo sklesle. Mohamed slíbil, že do Mekky budou moci vstoupit, a teď se ukázalo, že nemohli. Před odjezdem obětovali velbloudy a oholili si hlavy. Udělali tolik rituálů, kolik jen šlo, ale do Mekky se nedostali.

I749 Cestou zpět do Medíny přidal Mohamed do koránu súru zvanou Vítězství, ve které se psalo o této smlouvě. Ti, kdo zůstali pozadu (pouštní Arabové, Beduíni) a nezúčastnili se pouti, neměli dostávat žádnou válečnou kořist. A v budoucnu mělo dojít k další válce.

I750 Bylo to vítězství pro islám. Mekkánská vláda s Mohamedem jednala jako s nezávislou politickou silou. Díky tomu se stal islám přitažlivým pro ještě více Arabů.

I755 Smlouva deklarovala, že Mohamed má vrátit medínské ženy, jež se přistěhovaly z Mekky. Mohamed se rozhodl vrátit věna zmíněných žen, které přišly z Mekky, aby se staly muslimkami, a to bez svolení svých opatrovníků. Normálně by si nechal jak ženy, tak věna. Také požádal Mekkánce, aby mu vrátili věna káfirských žen, které se odstěhovaly z Medíny do Mekky.

CHAJBAR

I756 Po uzavření Hudajbijské smlouvy se Mohamed asi dva měsíce zdržel v Medíně, než dal dohromady armádu a vydal se na pochod k chajbarským pevnostem – komunitě bohatých židovských rolníků, kteří žili ve vesnici skládající se z oddělených pevností asi sto mil od Medíny.

I758 Mohamed pevnosti jednu po druhé obsadil. Mezi zajatci byla krásná Židovka jménem Safíja. Mohamed si ji vzal pro své sexuální potěšení. Nejprve si ji jako svou sexuální otrokyni vybral jeden z jeho mužů, ale Mohamed ji s ním směnil za dvě její sestřenice. Mohamed si pokaždé mohl z válečné kořisti a žen vybírat jako první.

I759 U příležitosti dobytí Chajbaru Mohamed vydal nové příkazy ohledně sexu se zajatkyněmi. Pokud žena byla těhotná, neměla být použita k pohlavnímu styku až do narození dítěte. Také neměl být provozován sex se ženami, které byly nečisté s ohledem na muslimské zákony o menstruaci.

I764 Mohamed věděl, že někde v Chajbaru je schovaný velký poklad. Nechal si předvolat Žida, o němž si myslel, že o pokladu ví, a vyslychal ho. Žid popřel, že by cokoli věděl. Mohamed řekl jednomu ze svých mužů: „Muč toho Žida, dokud z něj nedostaneš všechno, co ti může říct.“ Žid byl tedy příkolíkován k zemi a na jeho hrudi rozdělali malý oheň, který ho měl přimět mluvit. Když už byl muž téměř mrtvý a stále nechtěl promluvit, nechal ho Mohamed propustit a vzít k jednomu ze svých mužů, jehož bratr byl zabit v boji. Tomuto muslimovi se dostalo potěšení uříznout mučenému Židovi hlavu.

I763 Mohamed poslal svého bývalého otroka, Bilála, aby mu přivedl dvě nejkrásnější ženy, jaké najde. Bilál ženy vedl kolem mrtvých Židů. Jedna z nich začala vřiskat a sypat si na hlavu prach. Mohamed řekl. „Odveďte tu d'áblici pryč ode mne.“ Poté přehodil svůj plášť přes Safíju, aby muži věděli, že je jeho. Pak řekl Bilálovi: „To nemáš žádný soucit, že ty dvě ženy vedeš kolem jejich mrtvých manželů?“

[Bucháří 2,14,68; Bucháří 3,34,431; Bucháří 3,34,437; Bucháří 4,52,143; Bucháří 5,59,512; Bucháří 5,59,513; Bucháří 5,59,522; Bucháří 5,59,523]

Po dobytí Chajbaru se k Mohamedovi donesly zvěsti o krásné Safíji, jejíž manžel byl zabit. Byla zajata, ale Mohamed si ji vybral za nevěstu a jako svatební dar jí daroval svobodu. Vzal ji s sebou na cestu se svou armádou, dokud nedorazili do Sidd-as-Sahbá. Oženil se s ní, jakmile byla očištěna od svého menstruačního cyklu.

I764 V Chajbaru Mohamed ustanovil první dhimmí. Židům bylo zabaveno nejlepší zboží a Mohamed je poté nechal obdělávat půdu. Vzhledem k tomu, že jeho muži nevěděli o zemědělství nic, tak Židé, kteří se v tom vyznali, měli obhospodařovat půdu a dávat Mohamedovi polovinu zisků.

I765 Když si Mohamed odpočinul, Salamova žena pro něj připravila jídlo. Zeptala se ho, který kus masa se mu líbí, a dala mu ho. Začal kousek žvýkat,

vyplivnul ho a prohlásil, že je otrávený. Zeptal se na to Židovky a ona přikývla – byl otrávený. Řekla, že potom, co udělal jiným Židům, se ho chtěla zbavit, kdyby byl pouze vůdcem a ne prorokem. Jako prorok by poznal, že ho nemá jíst. Muslim, který seděl u stolu s Mohamedem, své maso nevyplivnul a zemřel.

I767 Přišel čas Safijiny svatby, byla proto pro svou svatební noc s Mohamedem zkrášlena. Když se Mohamed ráno probudil, zjistil, že kolem jeho stanu obchází mladý muslim s taseným mečem. Zeptal se ho, co tam dělá. Řekl: „Bál jsem se o tebe. Zabil jsi jejího manžela, umučil jejího otce k smrti a zničil její lid.“ Mohamed poprosil Alláha, aby onoho bojovníka opatroval jako jeho samého.

I768 Mohamed dal ženám malý podíl kořisti. Část lupu z Chajbaru dal také svým manželkám.

FADAK

I777 Když Židé z Fadaku viděli, co se stalo v Chajbaru, propadli panice. Byli další na řadě, a tak se Mohamedovi vzdali bez boje. Protože žádná bitva neproběhla, Mohamed dostal všechno jejich zboží a oni dál obdělávali půdu a dávali Mohamedovi každý rok polovinu výnosu. Stali se z nich dhimmí, stejně jako z chajbarských Židů.

Toto je Mohamedova sunna.

MOHAMEDŮV POSLEDNÍ DŽIHÁD

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Korán 3:53 *Pane náš, uvěřili jsme v to, cos nám seslal, a následujeme posla; zapiš nás tedy mezi ty, kdož pravdu dosvědčují!*“

DOYTÍ MEKKY

Hudajbijská smlouva byla porušena bojem mezi spojenci Mohameda a spojenci Mekky. Mohamed toho využil a na Mekku zaútočil.

I810 Jeden medínský muslim, Chatíb, napsal Mekkáncům dopis, který prozrazoval, že Mohamed se na ně chystá. Pak zaplatil jisté ženě za to, že dopis donese do Mekky. Žena dopis ukryla ve svých vlasech. Mohamed se o dopisu dozvěděl, a poslal za ženou dva muže. Dohnali ji, prohledali, ale nic nenašli. Alí jí pohrozil, aby dopis vydala, jinak že ji svléknou do naha. Ona jim jej tedy dala.

I810 Když se vrátili do Medíny, Mohamed si zavolal Chatíba a žádal vysvětlení. Řekl, že není nikým důležitým a že se pouze snažil postarat o svou rodinu, která zůstala v Mekce. Umar ho chtěl připravit o hlavu, ale Mohamed poukázal na to, že Chatíb bojoval u Badru a může si dělat, co chce.

I811 Následkem bojů mezi kmenem, který byl spojencem Mekkánců a kmenem, který byl ve spojení s Mohamedem, se deset tisíc mužů v čele s Mohamedem vydalo na pochod do Mekky, aby Mekkánce potrestali.

Mekkánci se rozhodli vzdát bez boje. Vůdce Mekky se podrobil islámu. Následně oznámil občanům, že se blíží Mohamedova armáda. Neměli klást odpor. Místo toho se měli vrátit do svých domovů, do vůdcova domu, anebo do Káby, kde měli být v bezpečí.

I819 Mohamed svým velitelům nařídil, aby zabili pouze ty, kdo budou klást odpor. S ostatními se neměli obtěžovat, ovšem s výjimkou těch, kteří se vyjadřovali proti Mohamedovi. Seznam těch, kteří měli být zabiti, obsahoval:

- Jednoho z Mohamedových zapisovatelů, který tvrdil, že mu Mohamed při zaznamenávání zjevení koránu občas dovolil použít lepší slova, což způsobilo, že ztratil víru a opustil islám.
- Dvě dívky, které zpívaly satirické písně proti Mohamedovi.
- Muslimského výběrčího daní, který se stal odpadlíkem.

- Jednoho muže, který Mohameda urazil.

T1642 Hind byla ona mekkánská žena, která zohavila Zamzu v bitvě u Uhudu. Když předstoupila před Mohameda, aby se stala muslimkou, řekl jí, že mezi její povinnosti patří nezabíjet děti. Odpověděla mu, že své děti nezabila, ale vychovala. Když však byli dospělí, zabil Mohamed oba její syny u Badru.

I821 Mohamed šel ke Kábě, pomodlil se a pak zničil všechna náboženská umělecká díla v Mekce.

Mohamed vyhlásil konec všech svárů, krevní msty a finanční odškodnění pro rodinu oběti. S uctíváním předků byl konec.

CHÁLIDOVY VÝPRAVY

I834 Mohamed vyslal Chálida ke kmenům v okolí Mekky.

I837 Chálid jeden z kmenů napadl, mnoho lidí spoutal a nechal jim setnout hlavy. Jeden ze svázaných poprosil, aby ho vzali k jisté dívce. Muž pravil: „Sbohem, neb život je u konce.“ Potom jí recitoval milostnou báseň:

Nebyl jsem snad tebe hodným milencem?

Nevydával jsem se pro tebe na cesty ve dne i v noci?

Odměň mne láskou, dříve než dojde k tragédii.

Odměň mne láskou, dříve než vzdálenost mezi námi bude příliš velká.

*I když si mou pozornost žádaly nesnáze našeho kmene,
i tehdy byla moje láska přítomna.*

I838 Odpověděla: „Kéž je tvůj život prodloužen o celé roky.“ Byl odveden a připraven o hlavu.

I840 Mohamed poslal Chálida ke starobylému chrámu poblíž Mekky, jenž několika kmenům sloužil k pobožnostem. Když se Chálid dostal na místo, zcela ho zničil.

BITVA U HUNAJNU

I840 Když se Mohamed zmocnil Mekky, okolní arabské kmene pochopily, že pokud se mu nepostaví, stane se králem Arábie. Arabové z kmene Hawázin se mu rozhodli postavit pod vedením Málíka.

I842 Mohamed vyslal špeha, aby o Arabech získal informace. Když je dostal, začal se připravovat na džihád. Nejprve půjčil brnění a kopí od jednoho bohatého Mekkánce a poté se s dvanácti tisíci muži vydal na pochod.

1845 Armáda sestoupila na širokou planinu a našli tam nepřítele ve skrytu připraveného k útoku. Muslimské vojsko se rozuteklo. Mohamed se postavil do třmenů a zvolal: „Kam jdete? Vraťte se ke mně, Apoštolu Alláhovu.“ Většina mužů pokračovala v ústupu, ale část jeho nejbližších, bitvami zocelených vojáků se seskupila kolem něj. Skupina asi sta neochvějných mužů provedla výpad, který vše zvrátil. Mohamed, spatřiv masakr, pronesl: „Teď je pec rozpálená!“

1847 Jedna z muslimských žen poblíž Mohameda o ustupujících prohlásila: „Zabíjejte ty, kdo prchají, stejně jako zabíjíte ty, kdo na nás útočí.“
Islám opět porazil káfiry.

BITVA U TÁIFU

1872 Mohamed napadnul at-Táif, město obehnané hradbou. Muslimové si postavili stany poblíž hradeb a pustili se do obléhání. Mohamed s sebou vzal dvě své ženy a ubytoval je do dvou stanů. Bitva se neodvíjela dobře a městu se podařilo džihádu odolat. Mohamed nechal své bojovníky zničit všechny jejich vinice.

1873 Jedna z muslimských žen se zeptala Mohameda, zda by mohla dostat šperky dvou nejbohatších žen z Táifu. Mohamed řekl, že pochybuje, že budou úspěšní. Krátce poté útok odvolal. Cestou zpět jeden z muslimů poznamenal, že mu nevádí prohraná bitva, ale lituje toho, že nezískal ženu z Táifu za otrokyni. Lidé z Táifu byli pověstní svou inteligencí a chtěl, aby mu otrokyně porodila chytré děti.

HAWÁZINOVCI

1877 Hawázinovci byli muslimy poraženi. Na zpáteční cestě z Táifu se Mohamed zastavil, aby se s nimi vypořádal. Podrobili se islámu a chtěli zmírnit své ztráty. Jejich vůdcové upozornili Mohameda na to, že někteří z jeho vězňů byli členy jeho pěstounské rodiny. Mohamed dal vůdcům na vybranou. Mohli dostat zpět svůj dobytek a věci, nebo své ženy a syny. Vybrali si své rodiny.

1877 Mohamed požádal kmenové vůdce své armády, aby Hawázinovce propustili. Většina to udělala, dva kmeny však nesouhlasily. Mohamed jim tedy nabídl šest velbloudů za každou osobu, kterou pustí na svobodu. Dluh měl být splacen z následující bitvy. Následně propustili všechny zajatce kromě jednoho. Jeden z vězňů měl v zajetí stařenu, kterou nechtěl vyměnit za šest velbloudů. Myslel si, že je bohatá a má větší hodnotu. Jeho přítel mu radil: „Nech ji jít. Její prsy jsou zvaldé. Nemůže otěhotnět a její ústa jsou chladná. Není to panna

v plném květu, dokonce ani kyprá matrána středního věku.“ Propustil ji za šest velbloudů.

I878 Mohamed dal každému ze svých tří druhů mladou otrokyni, aby ji mohli používat na sex. Uthmán svou sexuální otrokyni dal svému synovi.

NÁJEZD NA TABÚK

I894 Mohamed se rozhodl přepadnout Byzantince. Většinou svým mužům neprozrazoval, kam má ve skutečnosti namířeno. Skutečný cíl útoku jim oznámil, vždy až na cestě. Tento nájezd směřoval daleko a bylo velké horko, proto bylo třeba větších příprav. Muži se začali vypravovat, kvůli horku z toho ovšem nebyli nijak nadšení. Blížil se čas sklizně stále si ještě pamatovali na poslední boj s Byzantinci, který pro ně skončil těžkou porážkou.

I894 Když se Mohamed zeptal jednoho ze svých nejlepších mužů, zda chce jet, odpověděl: „Dovolil bys mi zůstat? Víš, jak moc miluji ženy, a až uvidím ty byzantské, nevím, zda se budu moci ovládnout.“ Mohamed mu řekl, ať zůstane.

I896 Mohamed se tedy vydal na cestu, mnoho muslimů však nemělo vůbec naspěch a jiní měli pochybnosti. Poté, co rozbili první tábor, někteří muslimové odjeli a vrátili se do Medíny. Ti byli označeni za pokrytce.

I902 Když dorazili do Tabúku, místní jim zaplatili daň z hlavy, džizju. Po zaplacení daně na ně nemělo být útočeno, neměli být zabíjeni ani okrádáni muslimy. Kdo platil džizju, byl pod ochranou islámu.

I903 Mohamed vyslal Chálida k pevnosti jednoho křesťanského vůdce. Když vůdce se svým bratrem vyjeli z pevnosti, aby zkontrolovali dobytek, Chálid náčelníkova bratra zabil a vůdce zajal. Ten souhlasil, že budou islámu platit daň z hlavy. Mohamed se vrátil do Medíny.

VĚČNÝ DŽIHÁD

M448 Po všech těchto vítězstvích začali někteří muslimové říkat, že dny války jsou u konce a dokonce začali prodávat výzbroj. Mohamed to však zakázal a řekl: „Z řad mého lidu nezmizí družina odhodlaná k boji za pravdu, dokud se neobjeví antikrist.“ Džihád byl uznán za součást běžného života.

ABÚ BAKR VEDE POUŤ

I919-20 Abú Bakr vedl pouť z Medíny do Mekky. V době, kdy byli v Mekce, došlo k zásadním změnám v Hudajbjské smlouvě, které jsou

zaznamenány v koránu. Smlouva měla platit jen další čtyři měsíce, poté měl být vyhlášen džihád, pokud se káfirové nepodrobí islámu.

I922 Poté by se ti, co praktikovali stará místní náboženství Arábie, již nemohli vydat na pouť do Mekky.

I924 Protože káfíři jsou považováni za nečisté, nesměli přistupovat ke Kábě. O peníze, které byly tímto ztraceny, se měl postarat Alláh. Džihád měl ušlý zisk přinést zpět.

I933 Poté, co se Mohamed zmocnil Mekky a Tabúku, začaly přicházet arabské delegace. Arabové čekali, jak to dopadne mezi Mohamedem a Kurajšovci. Když Mohamed zvítězil, Arabové přicházeli a přidávali se k němu po skupinách.

I956 Králové Himjaru napsali Mohamedovi, že se podrobili islámu. Mohamed jim odepsal: „Obdržel jsem vaši zprávu a jsem informován o vašem přestoupení na islám a zabíjení káfírů. Alláh vás vedl... posílejte jednu pětinu válečné kořisti a daní od nevěřících... Křesťané a Židé, kteří nepřestoupí, musejí platit daň z hlavy.“

I957 Mohamed vyslal Muádha do Jemenu, aby obracel lidi na víru. Když tam přebýval, jedna žena se ho zeptala, jaká práva má manžel vůči své ženě. Odpověděl jí: „Kdybys přišla domů a našla svého manžela, jak z nosu teče hnis a krev a sála mu ho, dokud by nebyl znovu čistý, i tak bys ještě nenaplnila práva svého manžela.“

I965 Mohamed poslal výběrčí daní do všech oblastí, kde vládl islám.

Toto je Mohamedova sunna.

MOHAMEDŮV POSLEDNÍ ROK

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Korán 24:51 *Vždyť řečí věřících, když zavoláni jsou před Alláha a posla Jeho, aby mezi nimi rozsoudil, budiž: „Slyšeli jsme a uposlechli jsme.“*

POUŤ NA ROZLOUČENOU

I966 Mohamed vzal Áišu s sebou na pouť do Mekky. Áíše však začala menstruace a byla nečistá. Rozplakala se, ale Mohamed řekl, že může provádět všechny rituály kromě obcházení samotné Káby.

I968 Deset let po příchodu do Medíny Mohamed podniknul pouť do Mekky, která měla být jeho poslední. Pronesl tam svůj projev na rozloučenou.

I969 Muži mají práva vůči svým manželkám a ony zase mají práva vůči mužům. Ženy se nikdy nesmějí dopustit cizoložství, ani se chovat k ostatním vyzývavým způsobem. Pokud tak učiní, odveďte je do samostatného pokoje a lehce je zbijte. Pokud se těchto věcí zdrží, mají právo na jídlo a oděv. Buďte v rozkazech vůči svým ženám mírní, neboť jsou vězeňkyněmi mužů a nemají nad sebou žádnou moc.

M473 Živte a odívejte své otroky dobře.

KONEČNÉ POSTAVENÍ KŘESŤANŮ A ŽIDŮ

M453 V době, kdy Mohamed začínal kázat v Mekce, bylo jeho náboženství arabské. Poté začal Alláha ztotožňovat s Jehovou a zavedl prvky judaismu. Když se Mohamed přestěhoval do Medíny, začal se s Židy hádat, protože popírali jeho postavení jako jednoho z židovských proroků. Mohamed je následně vyhladil.

M453 V Mohamedově posledním výroku se z Židů a křesťanů stali druhořadí občané na věčné časy, stali se z nich dhimmí. Pod ochranou jsou pouze ti křesťané a Židé, kteří se podrobí islámu. Skuteční křesťané jsou ti, kteří odmítnou svatou Trojici a přijmou Mohameda jako posledního z proroků. Skuteční Židé jsou ti, kteří přijmou Mohameda za posledního z proroků svého boha, Jehovy. Jak Židé, tak křesťané musejí akceptovat, že korán je pravým

Písmem svatým a že Starý i Nový zákon se mýlí. Všichni ostatní Židé a křesťané jsou falešní a jsou to káfiři.

Korán 9:29 *Bojujte proti těm, kdož nevěří v Alláha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal Alláh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma, dokud nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.*

Křesťané skryli svá proroctví o tom, že Mohamed přijde naplnit Kristovo konání. Věřit v božský původ Krista znamená odmítat se podrobit islámu. Stejně jako v případě Židů jsou za skutečné křesťany považováni pouze ti, kteří se poddají islámu, ctí Mohameda jako svého posledního proroka, stanou se dhimmí a jsou pod vládou islámského práva šaría. Islám formuluje všechna náboženství. Všechna náboženství se musí podřídít islámu.

SHRnutí NÁSILNÝCH UDÁLOSTÍ ZA MOHAMEDA

1973 Během devíti let se Mohamed osobně zúčastnil dvaceti sedmi nájezdů. Kromě toho došlo k dalším třiceti osmi bitvám a výpravám. To je dohromady šedesát pět násilných událostí, nepočítaje vraždy a popravy. Průměrně vychází jedna násilná událost na každých šest týdnů.

MOHAMEDOVA SMRT

I1000 Když Mohamed mluvil s Áišou, svou nejmilejší ženou, stěžovala si na bolest hlavy. Mohamed řekl: „Ne, Áišo, to má hlava. Trápilo by tě, kdybys měla zemřít přede mnou, takže bych tě mohl zabalit do tvého rubáše a modlit se nad tebou?“ Áiša odpověděla: „Myslím, že kdybys toto udělal, tak bys pak po návratu domů prostě jen strávil noc s jednou ze svých ostatních žen.“ Bolest se však zhoršovala a Mohamed svou poslední nemoc prožil v Áišině domě.

I1006 Mohamed slábl a měl velké bolesti. Později zemřel s hlavou v Áišině klíně. Jeho poslední slova byla dokonalým souhrnem islámu, politických činů založených na náboženství.

[Buchárí 4,52,288] *Mohamed řekl: „V Arábii by nemělo být jiného náboženství než islámu.“ A že by nadále měly být vydávány peníze za účelem ovlivňování cizích, káfirských vyslanců.*

T1831 Mohamed byl pohřben pod svou postelí. Postel byla odstraněna a na místě, kde stála, byl vykopán hrob.

Toto je Mohamedova sunna.

MOHAMED JAKO ČLOVĚK

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

Korán 64:12 *Poslouchejte Alláha a poslouchejte posla; však obrátíte-li se zády... tedy poslu Našemu přísluší jedině hlásání zjevné!*

JEHO FYZICKÝ VZHLED

[Bucháří 5,58,280] Pohané si česali vlasy na pěšinku, Mohamed si však vlasy nechával rozpuštěné, jako biblické postavy. Pokud nedostal jiné pokyny, držel se jejich příkladu. Později si ovšem také začal česat pěšinku.

[Bucháří 7,72,787] Mohamed nebyl ani vysoký, ani malý. Jeho pleť byla podobně tlumená, ani bledá, ani opálená. Jeho vlasy nebyly ani zvlášť kudrnaté, ani rovné. Apoštolem Alláha se stal, když mu bylo čtyřicet let, deset let pak strávil v Mekce a deset v Medíně. Zemřel ve věku šedesáti let.

[Bucháří 7,72,791] Katáda požádal Anáse, aby popsal Mohamedovy vlasy. Anás řekl: „Mohamedovy vlasy sahaly téměř až po ramena. Byly vlnité. Nebyly rovné, ale ani hodně kučeravé.

[Bucháří 7,72,793] Mohamed měl jedinečné vzezření. Měl velká chodidla a ruce, jeho dlaně ale byly jemné.

[Bucháří 4,56,751] Mohamed byl průměrně vysoký, měl široká ramena a dlouhé vlasy. Jednou jsem ho viděl, když měl na sobě rudý plášť, a připadalo mi, že je to nejkrásnější muž, jakého jsem kdy viděl.

MOHAMEDOVA BĚLOST

Existuje mnoho hadíthů, které pojednávají o Mohamedově bělosti.

[Bucháří 4,56,765] Když se Mohamed klaněl při modlení, roztahoval paže tak do široka, že jsme mohli vidět jeho podpaží. Ibn Bukair to popsal jako „bělost jeho podpaží“.

[Bucháří 9,90,342] V bitvě u al-Ahzabu nám Mohamed pomoh nosit zeminu k opevnění. Viděli jsme, jak prach pokryl jeho bílé břicho.

[Bucháří 1,3,63] Jednoho dne jsme s Mohamedem seděli v mešitě, když tu k nám přijel muž na velbloudu. Zeptal se: „Který z vás je Mohamed?“
Odpověděli jsme: „Ten bílý muž, který se opírá o ruku...“

[Bucháří 1,8,367] Těsně před bitvou u Chajbaru jsme s Mohamedem před úsvitem provedli modlitbu fadžr. Já [Anás] jsem jel za Abú Talhou vedle Mohameda. Byli jsme tak blízko u sebe, že když jsme projížděli hlavní třídou Chajbaru, mé koleno se dotýkalo Mohamedovy nohy. Odhrnul se mu oděv a odhalil jeho bílé stehno.

[Bucháří 4,56,747] Rabía bin Abdurrahmán slyšel Anáse bin Málíka, popisovat Mohameda následovně: „Na Araba byl průměrné výšky. Ani vysoký, ani malý. Pleť měl normální, narůžovělou, ne úplně bledou, ale ani ne tmavou. Jeho vlasy byly vlnité; ne moc kudrnaté, ale ani ne moc rovné. Alláh k němu poprvé promluvil, když mu bylo čtyřicet let. Po deset let dostával v Mekce zjevení od Alláha. Dalších deset let pobýval v Medíně. V době své smrti měl možná dvacet šedých vlasů na hlavě a ve svém plnovousu.“ Rabía řekl: „Jednou jsem viděl část jeho vlasů a byly zrzavé. Bylo mi řečeno, že to parfém je zbarvil do červena.“

JEHO HNĚV

V mnoha hadíthech se píše o Mohamedově hněvu.

[Bucháří 1,2,19] Pokud Mohamed muslimům nařídil něco vykonat, ujistil se, že je to něco snadného a mají dost síly a výdrže. I přesto si mnozí stěžovali: „Mohamede, to nezvládneme. Nejsme jako ty. Tebe Alláh osvobodil ode všech hříchů.“ Hněv v Mohamedově tváři byl zjevný a řekl: „Nikdo se nebojí Alláha více nežli já a já znám Alláha lépe než kdokoli z vás.“

[Bucháří 1,3,90] Jeden muž Mohamedovi kdysi řekl: „Nevím, jestli budu moci chodit na povinné modlitby, protože náš imám vede obřady velmi zdlouhavě.“ Vypravěč pokračoval: „Nikdy jsem neviděl Mohameda tak rozzlobeného. Řekl: ‘Někteří z vás ostatním znechucují modlení. Když vedete modlitbu, měli byste být struční. Někteří lidé jsou nemocní, slabí, nebo prostě mají práci.’“

JEHO KLETBY

[Bucháří 9,85,73] Mohamed ve své modlitbě naléhavě prosil: „Alláhu, zachraň slabé muslimy. Buď krutý k Mudarům a postihni je roky hladomoru, stejně tak jako jsi je seslal na lid za časů Josefa.“

JEHO ŽENA ÁIŠA

Áiša byla jeho nejmilejší ženou. Tento sen se přihodil, když jí bylo šest let.

[Muslim 031,5977] Áiša cituje Mohameda: „Tři noci po sobě jsem tě viděl ve snu. Anděl tě přinášel zabalenou v hedvábí a říkal: ‘To je tvá žena.’ Když jsem hedvábí rozbalil, objevila se tvoje tvář. Řekl jsem: ‘Je-li tento sen skutečně od Alláha, nechť jej uskuteční.’“

[Muslim 008,3309] Mohamed a já [Áiša] jsme měli svatbu, když mi bylo šest let. Do jeho domu jsem byla přivedena v devíti letech. Přestěhovali jsme se do Medíny, kde jsem na měsíc onemocněla horečkou. Důsledkem nemoci mi vypadaly vlasy. Moje matka, Umm Rumán, pro mne jednoho dne přišla, když jsem si hrála na houpačce s několika kamarádkami. Netušila jsem, co chce, ale vzala mě za ruku a nechala mě stát u dveří našeho domu. Nemohla jsem popadnout dech, ale když jsem se opět dala dohromady, matka mě vzala dovnitř a předala mě několika pomocnicím, které mi popřály hodně štěstí. Umyly mne a zkrášlily. Ráno přišel Mohamed a byla jsem mu předána.

[Bucháří 8,73,151] Já [Áiša] a mé kamarádky jsme si v Mohamedově přítomnosti hrávaly s panenkami. Když vstoupil, snažily se vždycky schovat, ale on je pokaždé zavolal zpátky, aby si se mnou hrály. Hrát si s panenkami, nebo čímkoli, co zobrazovalo člověka, bylo zakázáno, ale protože jsem byla tak malá, ještě jsem ani nedosáhla puberty, bylo to dovoleno.

JEHO OSTATNÍ ŽENY

[Bucháří 3,47,755] Mohamedovy ženy se shromažďovaly ve dvou skupinách. První skupina sestávala z Áišy, Hafsy, Safíji a Sawdy. Do druhé skupiny patřila Umm Salama a jeho ostatní ženy. Všichni muslimové věděli, že Mohamed miluje Áišu, a pokud někdo chtěl dát Mohamedovi nějaký dar, počkal, až se bude zdržovat v jejím domě.

U žen ze skupiny Umm Salamy to vzbuzovalo žárlivost a poslaly Umm Salamu k prorokovi se žádostí, ať řekne lidem, aby mu dary posílali bez ohledu na to, v čím domě se právě nachází. Umm Salama o to Mohameda žádala několikrát, aniž by dostala odpověď. Konečně jí odpověděl. Řekl: „Nesnaž se mi ublížit kvůli Áiše. Alláhova zjevení ke mně nepřicházejí, když nejsem v její posteli.“ Umm Salama odpověděla: „Omlouvám se Alláhovi, že jsem ti způsobila bolest.“

Ženy dál byly nespokojené, a tak za Mohamedem poslaly jeho dceru, Fátimu. Ta Mohamedovi řekla: „Tvé ženy prosí, abys s nimi zacházel stejně dobře jako dcerou Abú Bakra, Áišou.“ Mohamed odvětil: „Miluješ to, co miluji já?“ Řekla, že ano, a když po ní žárlivé manželky znovu chtěly, aby se přimluvila u svého otce, odmítla.

Nakonec za ním poslaly Zajnáb. Zajnáb byla zatrpklá, a když žádala, aby Áiša nebyla protěžována, mluvila příkře. Začala na Áišu křičet a nadávat jí. Áiša pak na Zajnábiny stížnosti rázně odpovídala tak dlouho, dokud jí nezbylo, než mlčet.

Mohamed se na Áišu podíval a pravil: „Vskutku je to dcera Abú Bakra.“

SEX

[Bucháří 1,5,249] Mohamedova žena Majmúna vyprávěla: Po sexu se Mohamed očišťoval stejně jako před modlitbou, až na to, že si nemyl nohy. Opláchnul si z penisu semeno a poševní sekrety a pak si polil vodou zbytek těla. Pak vyndal nohy z kádě a omyl si je. Takto se Mohamed očistil po sexu.

[Bucháří 1,6,298] Mohamed a já [Áiša] jsme se po sexu spolu koupávali ve stejné kádi. Během mé menstruace mě nechával nosit šaty, které mne zakrývaly jen od pasu dolů, a mazlil se se mnou. Také mi dovoloval umývat mu vlasy, když jsem menstruovala.

ZVYKY

[Bucháří 1,4,169] Mohamed prováděl veškeré činnosti zprava doleva. Ať už se jednalo o obouvání bot, česání či mytí.

[Bucháří 4,54,428] Áiša vyprávěla, jak byl Mohamed velmi rozrušený pokaždé, když viděl na obloze mrak. Chodil sem a tam, bez ustání vcházel a vycházel ze svého domu a jeho obličej měnil barvu. Když ale začalo pršet, uklidnil se. Áiša to na něm vždycky poznala. Když se ho na to zeptala, řekl: „Nevím, proč se bojím. Možná jde o totéž znepokojení, o kterém v koránu mluvil lid z Ádu:

Korán 46:24 *A když spatřili mračno blížící se k údolím jejich, zvolali: „Toto mračno nám přinese déšť!“ “Nikoliv, to je to, co přáli jste si uspíšit! To vichřice je, v níž trest je bolestný a která zničí dle rozkazu Alláhova věci všechny!“ A zrána bylo vidět jen příbytky jejich opuštěné. A takto odměňujeme lid provinilý.*

[Bucháří 7,65,292] Mohamed upřednostňoval začínat věci z pravé strany; česání, obouvání bot, nebo umývání. Dodržoval tento zvyk ve všem, co dělal.

[Muslim 023,5018] Anás říkal, že Mohamed lidem zakazoval pít vestoje. Katáda vyprávěl: „Zeptali jsme se ho: ‘A co jíst vestoje?’ Řekl: ‘To je ještě nepřijatelnější.’“

[**Muslim 023,5029**] Anás vyprávěl příběh o tom, jak měl Mohamed ve zvyku pít nápoje ve třech hltech.

[**Muslim 023,5037**] Mohamed. „Když muslim jí, neměl by si utřít ruku, dokud není olízaná do čista, buď jím samým, nebo někým jiným.“

[**Muslim 024,5231**] Mohamed: „Když si někdo nasazuje sandály, měl by si nejprve nasadit pravý. Když si je sundává, měl by nejprve sundat levý. Buď takto, anebo je prostě nasazovat, či sundávat oba současně.“

[**Muslim 024,5234**] Mohamed prohlásil za nezákonné, aby muž jedl levou rukou, nebo chodil pouze s jedním sandálem. Také zakázal nošení šatů, které neměly otvory pro ruce, aby při pohybu nemohlo dojít k obnažení genitálií.

[**Muslim 024,5238**] Mohamed: „Nikdo by neměl ležet na zádech s jednou nohou přes druhou.“

ZDRŽENLIVOST

[**Bucháří 7,72,807**] Jednoho dne nějaký muž nakouknul do Mohamedova domu a uviděl ho, jak si drbe hlavu hřebenem. Mohamed si muže všimnul a pravil: „Kdybych věděl, že se na mě díváš, vrazil bych ti ten hřeben do oka. Žádat o svolení je nutné, aby lidé neviděli věci, které vidět nemají.“

MOHAMEDOVI OTROCI

Žena, kterou „vlastnila Mohamedova pravá ruka“ označovala otrokyni, kterou Mohamed využíval k sexu.

[**Bucháří 9,89,321**] Mohamed přijal slib věrnosti od ženy pouze tehdy, když nejdříve odrecitovala tento verš z koránu:

Korán 60:12 *Proroku, přijdou-li k tobě věřící ženy, přísahajíce ti věrnost, a že nebudou nic přidružovat k Alláhovi...*

Mohamed nikdy nedopustil, aby se jeho ruka dotkla ruky ženy, pokud to nebyla „žena, kterou vlastnila jeho pravá ruka“, tedy jeho otrokyně, nebo otrokyně jedné z jeho žen.

[**Bucháří 3,34,351**] Jeden muž se zavázal k tomu, že po jeho smrti bude jeden z jeho otroků volný, později však potřeboval peníze. Mohamed otroka vzal a zeptal se: „Chce někdo tohoto otroka koupit?“ Otroka od Mohameda dostal Nuajm, poté, co Prorokovi zaplatil jistou částku.

[**Bucháří 3,46,717**] Já, ibn Aun, jsem Nafímu poslal dopis a v jeho odpovědi stálo, že Mohamedovo vojsko zahájilo nečekaný útok na kmen Banú Mustalík, právě když dávali pít dobytku a nebyli tak ostražití. Jejich muži byli povražděni a jejich ženy a děti zajaty. Jedna žena, Džuwajrija, byla ten den

věnována Mohamedovi coby válečná kořist. V Nafiho dopise stálo, že tyto zprávy slyšel od ibn Umara, který byl jedním z útočníků.

[Bucháří 3,47,765] Vyprávěl Kurib, propuštěný otrok ibn Abbáse: „Majmúna, jedna z prorokových žen, mi jednou pověděla, že osvobodila jednu ze svých otrokyň, aniž by se předtím dovolila Mohameda. Když byla na radě, aby pobývala s Mohamedem, řekla mu: 'Víš, že jsem propustila svou otrokyni?' Odpověděl: 'Opravdu?' 'Ano,' řekla. Mohamed na to: 'Získala bys víc, kdybys jí dala jednomu z bratrů tvé matky.'“

[Bucháří 7,65,344] V domě svého krejčího, otroka, jedl Mohamed jídlo z tykve a vypadalo to, že si pochutnává. Od té doby mi [Anásovi] tykve vždy chutnaly.

[Bucháří 9,91,368] Umar hledal Mohameda a našel ho v jedné místnosti v horním patře. Nahoře na schodišti stál na stráží černý otrok. Umar otrokovi řekl: „Pověz Mohamedovi, že je tu Umar a žádá o svolení ho navštívit.“ Otrok mne poté vpustil do pokoje.

VÁLKA

Mohamed byl oddaný násilí ve jménu islámu.

[Bucháří 9,90,332] Abú Hurajra zaslechnul Mohameda, jak říká: „U Alláha, kdybych měl způsob, jak přepravovat všechny muže, kteří si přejí vést džihád, nepromeškal bych žádnou příležitost bojovat s káfiry. Bylo by potěšením stát se mučedníkem pro Alláha, být vzkříšen a pak se stávat mučedníkem znovu a znovu.“

[Bucháří 4,52,151] Mohamed a Abú Talhá v bitvě sdíleli štít. Abú Talhá byl výjimečný lučištník a Mohamed sledoval let jeho šípů, když se blížily ke svému terči.

Džihád a smysl pro humor.

[Muslim 031,5932] Ámir bin Sad vypověděl na čest svého otce, že Alláhův apoštol přivedl rodiče v den bitvy u Uhudu, když na muslimy začal pálit jeden polyteista původem z Mekky. Načež mu Alláhův apoštol řekl: „[Sade], střílej, ať jsou má matka a můj otec pro tebe výkupným.“ Vytáhl jsem neopeřený šíp a vystřelil jej na útočníka, mířící na jeho bok. Padl k zemi a jeho přirození bylo obnaženo. Alláhův posel se tak rozesmál, že jsem viděl jeho přední zuby.

KRUTOST

[Bucháří 2,24,577] Několik lidí přišlo do Medíny, z místního klimatu však onemocněli, a tak jim Mohamed dovolil zůstat mezi velbloudy, kteří byli

shromáždění jako daně. Řekl jim, aby pili moč a mléko těchto velbloudů, protože je to vyléčí. Ti lidé však namísto toho zavraždili pastýře a velbloudy ukradli. Mohamed za nimi poslal své muže, kteří je rychle dopadli. Mohamed poručil, aby jim byly useknuty ruce a nohy a oči vypíchnuty žhavými pohrabáči. Byli ponecháni, aby zemřeli žízní na skalách v Haraz.

JEHO TĚLESNÉ FUNKCE

Jeden z mnoha hadíthů o Mohamedovi a jeho vylučování.

[Bucháří 1,9,479] Kdykoli šel Mohamed na záchod, já a další chlapec jsme ho následovali s klackem, holí a nádobou s vodou. Když skončil, podali jsme mu vodu.

Toto je Mohamedova sunna.

SLZY DŽIHÁDU

KAPITOLA PATNÁCTÁ

Následující čísla jsou hrubým odhadem počtu úmrtí káfirů způsobených džihádem, politicky motivovaným jednáním.

AFRIKA

Thomas Sowell odhaduje, že v rámci Afriky bylo 11 milionů otroků dopraveno před Atlantik a 14 milionů posláno islámským národům na sever kontinentu a na Blízký východ. Na každého zajatého otroka připadá mnoho dalších, kteří zemřeli. Odhady těchto nepřímých ztrát na životech se liší. Znamý misionář David Livingstone odhadnul, že na každého otroka, který se dostal na plantáž, zemřelo pět dalších, kteří byli zabití při nájezdu, nebo zemřeli v průběhu pochodu na nemoci nebo strádání. Malé děti, slabí, nemocní a staří lidé byli ponecháni svému osudu a brzy zemřeli, jelikož hlavní živitelé byli zabití nebo zotročeni. Na 25 milionů otroků doručených na trh tedy připadá asi 120 milionů lidí, kteří kvůli tomu zemřeli. Africký „velkoobchod“ s otroky provozovali muslimové.

120 milionů Afričanů

KŘESŤANÉ

Islám umučil 9 milionů křesťanů. Raphael Moore v *History of Asia Minor* (Dějiny Malé Asie) odhaduje, že zhruba dalších 50 milionů křesťanů zemřelo ve válkách zapříčiněných džihádem. Když do toho započítáme i 1 milion afrických křesťanů zabitých v průběhu 20. století, je to dohromady 60 milionů.

60 milionů křesťanů

HINDUISTÉ

Koenard Elst v knize *Negationism in India* (Zpochybňování genocidy v Indii) odhaduje, že džihádem proti Indii padlo za obětí celkem 80 milionů hinduistů. Následkem džihádu má dnes Indie pouze poloviční velikost oproti starověku. Pohří poblíž Indie se jmenuje Hindúkuš, což znamená „pohřební hranice hinduistů“.

80 milionů hinduistů

BUDDHISTÉ

Buddhisté nezůstávají v dějinách války pozadu. Nezapomeňme, že pouze křesťané a Židé mohli v džihádu přežít jako dhimmí (sluhové islámu); všichni ostatní museli buď konvertovat, nebo zemřít. Džihád vyhladil buddhisty v Turecku, Afghánistánu, podél Hedvábné stezky i v Indii. Celkový počet obětí dosahuje zhruba 10 milionů.

10 milionů buddhistů

ŽIDÉ

Džihád kupodivu nezabil tolik Židů, aby to výrazněji ovlivnilo celková čísla. Džihád v Arábii byl stoprocentní, čísla však byla v tisících, nedosahovala do milionů. Poté se Židé podrobili, stali se z nich dhimmí (sloužící a druhořadí občané) islámu, kteří neměli žádnou územně-politickou moc.

CELKEM

Podle souhrnného odhadu má džihád na svědomí smrt zhruba 270 milionů lidí.

POZNÁMKY

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Korán 3:53 *Pane náš, uvěřili jsme v to, cos nám seslal, a následujeme posla; zapiš nás tedy mezi ty, kdož pravdu dosvědčují!*

PODROBENÍ A DUALISMUS

Poté, co se Mohamed sám prohlásil za Alláhova posla, prosazoval myšlenku, že se všichni musejí podrobit jeho poselství. Celý jeho svět se stal dualistickým. Byl rozdělen na ty, kdo mu věřili, a na ty, kdo ne; věřící a káfiry.

DUALISTICKÁ ETIKA

Úspěch islámu, měřeno počtem následovníků, přišel, až když Mohamed odešel do Medíny a začal být politicky aktivní. Jeho politika byla postavena na dualistickém systému s jinými etickými pravidly pro muslimy a jinými pro káfiry. Příkladem tohoto dualismu je, že muslim by neměl lhát jinému muslimovi, avšak při několika příležitostech Mohamed dovolil lhát káfírům, aby prosadil Alláhovy zájmy.

Tento dvojitý morální systém byl nezbytný pro chod džihádu a je aktuální dodnes. Dvojitá etika vytváří „někoho jiného“, se kterým se může zacházet jinak než s muslimem. Je také nezbytná k vytvoření základního pohledu na světové uspořádání, které dělí země do dvou skupin:

dár al-islám, území podrobení,

dár al-harb, území války.

To málo, co víme o Mohamedově mládí, ukazuje, že byl přítelem všech a choval se ke všem lidem tak, jak chtěl, aby se chovali oni k němu. Když však přestal být obchodníkem a stal se prorokem, jeho pohled na svět a morálka se změnily. Lidstvo začal dělit na dvě skupiny (muslimy a káfiry), se kterými zacházel rozdílně. Mohamedův vztah k lidem závisel na tom, zda se jednalo o muslimy či nikoli.

Mohamedův politický názor byl hluboce a zásadně dualistický. Jednota lidstva měla přijít pouze tehdy, když se celý svět podrobí islámu.

Člověk, který jde v Mohamedových šlépějích, věří, že islámem jsou chráněni pouze muslimové. Káfirům nemusí být dopřány obvyklé morální ohledy jako rovnost, bratrství, poctivost a soucit. Z příkladů, které vidíme v Mohamedově životě, vyplývá, že káfirům je dovoleno se vysmívat, nadávat jim, pomlouvat je, vyhrožovat jim, mohou být okrádáni, zotročeni, mučeni nebo zabíjeni, pokud to bude v zájmu islámu.

Islámská trilogie definuje dobro a zlo. Pokud je čin namířený proti káfirovi v zájmu islámu, pak jde vždy o dobrý skutek. Zlem je pak vše, co islámu klade odpor.

DŽIHÁD

Dualistická etika byla základem pro Mohamedův největší vynález – džihád. Džihád, to je spojení dvojí etiky s posvátným násilím. Klíčovým prvkem dualistické etiky je použití násilí za účelem úplné nadvlády, které je posvěceno Alláhem. Káfíři se musejí podrobit islámu.

Džihád bývá obvykle nazýván „svatou válkou“, to je ovšem naprosto zúžený pohled. Džihád znamená boj či úsilí a je ztělesněn v životě Mohameda, dokonalého džihádisty. V Mekce Mohamed předvedl počáteční praxi džihádu v době, kdy je islám slabý – jedná se o přesvědčování a nenásilné konverze. Když se přesunul do Medíny, ukázal, jak džihád funguje, když je islám silný; využívá imigrace jako nástroje proti místnímu obyvatelstvu, vytváří si politickou moc tím, že bojuje proti hostiteli, získává nadvládu nad jinými náboženstvími, používá násilí a ustavuje vládu.

Džihádem se zabývají všechny části trilogie:

Množství textu o džihádu

Trilogie celkem: 31 %

Hadíth: 21 %

Síra: 67 %

Korán z Medíny: 24 %

Korán z Mekky: 0 %

DŽIHÁD V MEKCE

Z pohledu války začal džihád až s Mohamedovým prvním smrtícím útokem v Medíně. Jeho kořeny nicméně sahají zpět do Mekky, kde Mohamed proklel

původní starodávné arabské bohy. Džihád je silou, která se ještě dnes projevuje v závislosti na okolnostech. Násilí nemusí zacházet dál než k agresivním argumentům, výpadům, ponižování, projevům nepřátelství, urážkám či výhrůžkám, vždy je ale založeno na dualistickém etickém systému, který vzniknul v Mekce.

Právě v Mekce Mohamed svým kritikům slíbil smrt. Když vypukla vášnivá hádka mezi Mekkánci a muslimy, byl to muslim, kdo sáhl po zbrani a prolil krev. Byl to muslim, Umar, kdo násilně protestoval proti básni. Mohamed byl v Mekce, když podepsal krevní přísahu s muslimy z Medíny.

Kořenem medínského násilí byl mekkánský mír. Mír, který vyžadoval podrobení.

ÚSPĚCH POLITICKÉHO ISLÁMU A DŽIHÁDU

Data, která se nacházejí v síře, můžeme využít jako základ pro vědecké vysvětlení úspěchu islámu.

Náboženský islám je doktrína zabývající se tím, jak se dostat do ráje a vyhnout se peklu následováním koránu a sunny. Část islámu, která se věnuje „člověku zvenčí“, káfirovi, je pak politický islám. Vzhledem k tomu, jak velká část trilogie se zabývá káfirem, máme statisticky podloženo, že islám je primárně politickým, nikoliv náboženským systémem.

Mohamedův úspěch nezávisel na náboženství, ale na politice. Sira, Mohamedův životopis, poskytuje velmi podrobný záznam jeho vzestupu k moci. Třináct let kázal islámské náboženství v Mekce a získal 150 stoupenců. Byl nucen se přestěhovat do Medíny a stal se politikem a válečníkem. Za posledních devět let svého života byl zapleten do nějaké násilné události v průměru každých šest týdnů. Když umíral, všichni Arabové byli muslimy. Mohamed uspěl skrze politiku, ne náboženství. Lze odhadnout, že v době Mohamedovy smrti existovalo asi 100 000 muslimů.

Vidíme tu dva odlišné procesy; náboženství a politiku. Učením a náboženstvím islám rostl tempem asi dvanáct nových muslimů za rok. Skrze politiku a džihád rostl tempem asi deset tisíc nových muslimů za rok, což je takřka neuvěřitelný nárůst o více než 800 %. Politika byla téměř tisíckrát účinnější než náboženství.

Kdyby byl islám pouze náboženstvím, už by dnes neexistoval. Statistiky ukazují, že islámu přinesla úspěch jeho politická stránka, nikoli náboženství. Kdo tvrdí, že islám je náboženství míru, nechápe jeho podstatu. Moc islámu nevychází z náboženství. Hlavní roli hraje jeho politika.

Na základě statistických dat můžeme udělat závěr, že islám je především politickou ideologií.

NEDOSTIŽNÝ MISTR TOTÁLNÍ VÁLKY

Mohamed byl nedostižným mistrem totální války a do dnešního dne se mu nikdo nevyrovnal. Jeho smysl pro použití síly byl důmyslný a rafinovaný. Fyzické násilí bylo pouze malou částí toho, jak chápal válku. Proto předčí i takové vojevůdce jako byl Julius Caesar. Jiní vojenští géniové také založili říše, žádný z nich však nepřišel s postupem pro válčení a spravování říše, který by vydržel po 1 400 let a stále úspěšně fungoval.

Mohamedův hluboký vhled nespočíval jen ve vedení fyzické války, ale vedení války idejí, emocí, kultur, politiky a náboženství. Nenajdeme aspekt lidského života, který by Mohamed nepoužil ve válce. Peníze, spása, sex, kultura, náboženství, osud, rodina, imigrace, zákoníky, vláda, moc, klam, rasová nadřazenost, kmenový systém, společenství, strach, propaganda, diplomacie, vyzvědačství, filosofie, etika a psychologie – to všechno bylo použito ve prospěch džihádu. Džihád nebyl svatou válkou, ale úplnou a totální civilizační válkou.

ISLAMIZACE KULTURY

Síra nám podává dynamický obraz toho, jak islám vstupuje do jiné kultury. Když Mohamed začínal kázat v Mekce, nebyla zde žádná nevraživost. Islám byl představován jako logické pokračování původních arabských náboženství. Poté islám tvrdil, že je „bratrským náboženstvím“ judaismu. Následně se stal tím nejlepším náboženstvím a všechna ostatní náboženství byla mylná. Islám veřejně konfrontoval a napadal všechny aspekty hostitelských kultur. Rozvinulo se nepřátelství mezi islámem a mekkánskou kulturou náboženské tolerance. Mekkánci se snažili si muslimy usmířit, kompromis však nebyl možný. Islám stále více přecházel v násilí, které vyvrcholilo válečnou smlouvou s novými spojenci v Medíně.

Když se muslimové přistěhovali do Medíny, byli mírumilovnými imigranty. Když ale Židé prohlásili, že Mohamed není židovským prorokem, islám se stal nepřátelským. Islám byl tím lepším náboženstvím. Pokud to neukázala debata, pak pomohlo argumentování silou. Do té doby byl rozvoj islámu v Medíně stejný jako v Mekce.

Imigranti byli velmi chudí a náboženství rostlo jen málo. V Medíně Mohamed našel způsob, jak získat peníze a vyrovnat si staré účty s Mekkánci, kteří se nikdy nepodrobili islámu. Řešení bylo politické; džihád proti Mekkáncům, Židům a jejich sousedům. Skrze džihád si politický islám za devět let podrobil celou Arábii.

MOHAMED A ŽIDÉ

Vztahem mezi Mohamedem a Židy se zabývá velká část síry. V Mekce se jejich vztah držel v rovině náboženství. Mohamed ztotožňoval Alláha s Jehovou. (Mohamed nikdy nevysvětlil, kdo je Alláh. Nemusel to dělat. Alláh, měsíční bůh, byl hlavou mnoha bohů v Kábě. Kmen Kurajšovců skládal všechny přísahy Alláhovi už dlouho předtím, než to dělal Mohamed.) Korán přejal židovské příběhy o Mojžíšovi, Adamovi a dalších, aby dokázal, že Alláh trestá ty, kdo neposlouchají jeho proroky.

Tento postoj zaujímal v Mekce, kde bylo velmi málo Židů. Medína byla naproti tomu asi z poloviny židovská. Jejich vůdci byli slabí diskutéři, i přesto však dali Mohamedovi vědět, že není židovským prorokem. Mohamedův tón a znění koránu ve vztahu k Židům se pak změnilo. Byl položen teologický základ pro jejich vyhlazení.

Když Mohamed napadnul první židovský kmen, mohli si vybrat mezi konverzí a vyhnáním spojeným se ztrátou majetku. Druhý kmen byl postaven před stejnou volbu. Třetí medínský kmen si mohl zvolit přestup na islám nebo smrt. Židé z Chajbaru si mohli vybrat mezi předstoupením na islám a postavením dhimmí – trvalým postavením druhořadých občanů.

Židovské kmeny nikdy nedokázaly vytvořit skutečná spojení proti islámu. Každý kmen stál ve svém boji proti islámu osamoceně a všechny prohrály.

Trilogie je ve svých výrocích o Židech ještě více negativní než Hitlerův *Mein Kampf*. Největší rozdíl mezi knihou *Mein Kampf* a islámskou trilogií nicméně spočívá v tom, že Hitler v první části *Mein Kampf* podrobně nerozebírá, jak moc Židy obdivuje. Existuje rozpor mezi tím, jak korán zachází s Židy v Mekce a jak s nimi zachází v Medíně. Díky islámskému dualismu jsou oba postoje k Židům současně pravdivé.

Množství proti-židovského textu

Korán z Mekky: 1%

Korán z Medíny: 17 %

Síra: 12 %

Hadíth: 8,9 %

Trilogie celkem: 9,3 %

Mein Kampf: 7 %

DHIMMÍ

Vztah mezi islámem, křesťany a Židy byl zformován Mohamedem. Je jím postavení dhimmí, které bylo ustaveno v Chajbaru poté, co Židé utrpěli drtivou porážku. Dhimmí je Žid nebo křesťan, který souhlasí s tím, že bude po politické, kulturní i náboženské stránce druhořadým občanem. Dhimmí se vzdává všech občanských práv a platí ponižující daň. Ostatně příjmy islámské říše byly na této dani, zvané džizja, založeny.

OTROCTVÍ

Mohamed otroky zajímal, prodával, kupoval, osvobozoval, mučil, měl s nimi sex, dával otrokyně jako dárky pro potěšení, přijímal otroky jako dary a používal je na práci. Síra mluví v otázce otroctví naprosto jasně.

V islámu je otrokářství požehnáním. Buď samotný otrok, anebo jeho rodina jednoho dne konvertují k islámu, aby získali svobodu, čímž na světě přibudou další muslimové.

VÁLKA CIVILIZACÍ

Islám je civilizací dualismu a podrobení. Naše civilizace má jednotný etický ideál, kterého sice nedosahujeme, můžeme podle něj ale soudit naše činy a můžeme se jím řídit. Zlaté pravidlo nás vede k rovnosti a svobodě (pravidlo jednat s ostatními tak, jak bychom chtěli, aby oni jednali s námi). Rovnost a svoboda se ve světě dualismu a podrobení nemají o co opřít. Nemůžete být podrobení a zároveň svobodní. V podrobení není žádná rovnost.

Představa, že lidstvo má jednotného ducha, je neslučitelná s představou, že se celý svět musí podrobit islámu. Jen jedna z nich může zvítězit. Po 1 400 let islám triumfoval nad káfiry z řád křesťanů, Židů, hinduistů, buddhistů, ateistů i nad těmi z Afriky. Nyní se naše kultura potácí v temnotě tvořené přístupem dhimmí. Světlo poznání doktríny a dějin politického islámu však může tuto tmou prosvětlit. Jakmile pochopíme pravou povahu islámské civilizace, můžeme se spojit, přemoci dualismus a zvítězit nad podrobením.

PRO ČTENÁŘE

Premýšlejte nad tím, co jste se v této knize dozvěděli, a vyvoďte z toho své vlastní závěry. Kdybyste se chtěli dozvědět víc, přečtěte si další knihy vydané CSPI International.

Pokud si chcete přečíst původní síru, Ishákovu *Sírat rasúl Alláh*, obstarajte si *The Life of Mohammed* (Život Mohameda) od A. Guillaumea.

CSPI INTERNATIONAL

Center for the Study of Political Islam, z.s., dále jen „CSPI“, je neziskové sekulární apolitické mezinárodní vzdělávací hnutí se sídlem v České republice. CSPI se zabývá vzděláváním široké veřejnosti v oblasti politického islámu. Politický islám je *nenáboženská část* základních tří svatých textů islámu (tzv. trilogie), který se zabývá vztahem islámu k nemuslimům tzv. káfírům, či jiným způsobem upravuje práva a vztahy muslimů a těch, kteří muslimy nejsou. Veškerý text trilogie, tedy koránu, síry (životopisu proroka Mohameda) a hadíthů (tradic proroka Mohameda) byl vědecky prozkoumán, analyzován a kategorizován.

Množství textu věnovaného káfírům

Trilogie celkem: 51 %

Hadíth: 37 %

Síra: 81 %

Korán: 64 %

Použití vědeckých metod na základní texty islámu otevírá cestu k faktům o politickém islámu kterémukoli zvědavému člověku a umožňuje snadné porozumění skutečné podstatě politického islámu.

„Naším posláním je vzdělávat lidi na celém světě v tématech politického islámu, jeho zakladatele Mohameda, jeho politické doktríny a jeho boha, Alláha.“

CSPI International
www.politicalislam.eu

Právní prohlášení

CSPI se zabývá výhradně studiem politického islámu (51 % trilogie) jakožto významné světové politické ideologie s vlastními zákony, kulturou, historií a velmi silným vlivem na jiné politické ideologie. Náboženský islám (49 % trilogie) je soukromou záležitostí každého muslima a není předmětem zájmu CSPI.

CSPI se striktně distancuje od využívání svých vzdělávacích materiálů či jakéhokoli jiného intelektuálního vlastnictví jakožto podkladu pro protiprávní a/nebo násilnou činnost založenou na jakékoli formě nesnášenlivosti, xenofobie, rasismu či potlačování svobody vyznání vůči jednotlivci či skupině osob.

CSPI se striktně distancuje od jakékoli podpory hnutí potlačujících práva na svobodné vyznání jedince. CSPI se zabývá výhradně studiem politického islámu. Víra každého člověka je CSPI hluboce respektována.

O AUTOROVI

Dr. Bill Warner je celosvětově uznávaný odborník na politický islám. Získal doktorát v oboru fyziky a matematiky v roce 1968 na *North Carolina State University*. Osm let působil jako profesor na *Tennessee State University*. Dr. Warner se celý život věnuje náboženství a zkoumá jeho vliv na utváření dějin. Původní zdroje hlavních náboženství studoval desítky let. Ještě před útokem na Světové obchodní centrum předpovídal válku mezi islámem a Amerikou. Bezprostředně po 11. září se pak rozhodl zpřístupnit původní islámské texty běžnému člověku.

Jeho bohaté zkušenosti s vědeckými teoriemi a matematikou

se projevují ve způsobu, jakým analyzuje islámskou doktrínu. Poté, co zjistil, že islámské texty jsou sestaveny tak, aby bylo obtížné je číst a pochopit, vytvořil vzdělávací program, jehož cílem je tyto texty vyjasnit a ukázat, že islám není postaven na stejných civilizačních principech jako zbytek světa.

Dr. Warner založil a vede organizaci *Center for the Study of Political Islam* (CSPI, Centrum pro studium politického islámu) a je autorem patnácti knih, které mimořádně srozumitelným způsobem vysvětlují problematiku politického islámu. Vytvořil také první samostudijní kurz politického islámu, včetně série audioknih, přednáší po celém světě, píše články a komentuje aktuální světové dění.